

Vlaams
Parlement

ingediend op **773** (2015-2016) – Nr. 8
30 juni 2016 (2015-2016)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door Elke Van den Brandt, Katrien Schryvers
en Lorin Parys

over het ontwerp van decreet

houdende diverse bepalingen
betreffende het beleidsdomein
Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin:

Voorzitter: Bart Van Malderen.

Vaste leden:

Caroline Croo, Danielle Godderis-T'Jonck, Lies Jans, Lorin Parys, Peter Persyn, Tine van der Vloet;
Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;
Freya Saeys, Martine Taelman;
Freya Van den Bossche, Bart Van Malderen;
Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

Björn Anseeuw, Vera Celis, Cathy Coudyser, Koen Daniëls, Ingeborg De Meulemeester,
Manuela Van Werde;
Sonja Claes, Dirk de Kort, Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;
Jo De Ro, Emmily Talpe;
Jan Bertels, Bert Moyaers;
Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Ortwin Depoortere.

Documenten in het dossier:

- 773** (2015-2016) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2 t.e.m. 5: Amendementen
- Nr. 6: In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
- Nr. 7: Amendementen

INHOUD

I.	Toelichting door Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	5
	1. Inleidend.....	5
	2. Gezondheidszorg en woonzorg	5
	3. Vervanging van de term 'vereniging zonder winstoogmerk' in meerdere sectorale decreten	6
	4. Netwerk voor gegevensdeling tussen actoren in de zorg	7
	5. Bijzondere jeugdbijstand	7
	6. Integrale jeugdhulp	10
	7. Pleegzorg	10
	8. Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers ...	11
	9. Kinderopvang van baby's en peuters	11
	10. Kind en Gezin	12
	11. Personen met een handicap	12
	12. Infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.....	12
	13. Subsidiëring van initiatieven die zich richten tot personen die betrokken zijn bij een misdrijf	13
	14. Toezicht op de naleving van de regelgeving betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	13
	15. Accreditatie van voorzieningen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.....	14
	16. Adoptie	14
	17. Hulp- en dienstverlening aan gedetineerden.....	14
II.	Algemene bespreking	15
	1. Algemene bepaling	15
	2. Gezondheidszorg en woonzorg	16
	3. Vervanging van de term 'vereniging zonder winstoogmerk' in meerdere sectorale decreten	20
	4. Netwerk van gegevensdeling tussen de actoren in de zorg	21
	5. Bijzondere Jeugdbijstand en Integrale Jeugdhulp	21
	6. Pleegzorg	27
	7. Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers	27
	8. Kinderopvang van baby's en peuters	27
	9. Kind en Gezin	29
	10. Personen met een handicap	29
	11. Infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.....	30

12.	Subsidiëring van initiatieven die zich richten tot personen die betrokken zijn bij een misdrijf	30
13.	Toezicht op de naleving van de regelgeving betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	30
14.	Accreditatie van voorzieningen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.....	30
15.	Adoptie	31
16.	Hulp en dienstverlening aan gedetineerden	31
17.	Inwerkingtredingsbepaling.....	31
III.	Artikelsgewijze bespreking en stemmingen.....	31
1.	Algemene bepalingen.....	31
2.	Gezondheidszorg en woonzorg	31
3.	Vervanging van de term 'vereniging zonder winstoogmerk' in meerdere sectorale decreten	34
4.	Netwerk voor de gegevensdeling tussen de actoren van de zorg ...	34
5.	Bijzondere jeugdbijstand	34
6.	Integrale jeugdhulp	35
7.	Pleegzorg	36
8.	Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (kandidaat-)pleegzorgers	36
9.	Kinderopvang van baby's en peuters	36
10.	Kind en Gezin	37
11.	Personen met een handicap	37
12.	Infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.....	37
13.	Subsidiëring van initiatieven die zich richten tot personen die betrokken zijn bij een misdrijf	38
14.	Toezicht op de naleving van de regelgeving betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	38
15.	Accreditatie van voorzieningen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.....	38
16.	Adoptie	38
17.	Hulp- en dienstverlening aan gedetineerden.....	39
18.	Inwerkingtredingsbepaling.....	40
IV.	Tweede lezing en stemming	41
V.	Stemming over het geheel	45
	Gebruikte afkortingen	46
	Tekst aangenomen door de commissie.....	47

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin tijdens haar vergaderingen van 21, 28 en 29 juni 2016.

De amendementen op dit ontwerp van decreet zijn verspreid als *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 773/2, 3, 4 en 5.

Na de artikelsgewijze bespreking, die plaatsvond op 28 juni 2016, vroegen Jan Bertels en Elke Van den Brandt overeenkomstig artikel 75, 2, van het Reglement een tweede lezing over alle artikelen waarop een amendement was ingediend.

De tweede lezing vond plaats op woensdag 29 juni 2016 en verliep op basis van *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 773/6. De amendementen op de in eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen zijn verspreid als *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 773/7.

I. Toelichting door Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

1. Inleidend

Dit ontwerp van decreet wordt een mozaïekdecreet genoemd. Dat wil per definitie al zeggen dat het een verzameling is van decretale bepalingen die in een diversiteit van decreten in het beleidsdomein noodzakelijke aanpassingen en toevoegingen aanbrengen. Het gaat soms over louter wetgevingstechnische aanpassingen. Soms zijn er meer inhoudelijke aspecten in het geding. Zo noopt onder meer de zesde staatshervorming tot een aantal aanpassingen van de regelgeving.

Die diversiteit verhindert uiteraard niet dat het ontwerp van decreet consistent opgebouwd is volgens een aantal hoofdstukken. Het eerste hoofdstuk bevat enkel de gebruikelijke bepaling dat het decreet gemeenschapsbevoegdheden behandelt. Het laatste hoofdstuk regelt enkel de inwerkingtreding van meerdere bepalingen.

2. Gezondheidszorg en woonzorg

Het tweede hoofdstuk creëert een rechtsgrond voor de oprichting van een Vlaams Instituut voor Kwaliteit van Zorg. Dat instituut moet bijdragen tot de verbetering van de kwaliteit van de zorg in diverse sectoren van de Vlaamse gezondheidszorg en de woonzorg. Het is een overkoepelende structuur waarbinnen sectoren hun kwaliteitsbeleid kunnen ontwikkelen. Op die manier worden bijvoorbeeld ook de Vlaamse indicatorenprojecten die al enkele jaren lopen voor de algemene ziekenhuizen en voor de geestelijke gezondheidszorg, structureel verankerd. Het instituut zal zijn opdrachten in eerste instantie vervullen voor die sectoren, voor de eerstelijnszorg en voor de ouderenzorg (artikelen 2 en 3).

In dit hoofdstuk wordt ook de regelgeving over de tegemoetkoming voor hulp bij tabaksontwenning, meer bepaald de terugbetaling van de prestaties van erkende tabakologen, opgeheven met ingang van 1 januari 2017. Binnen de Vlaamse bevoegdheden op het vlak van preventieve gezondheidszorg wil minister *Jo Vandeurzen* tegen die datum een nieuwe regelgeving voor tabaksontwenning uitvaardigen (artikelen 4 en 5).

In het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid wordt een aantal minimale aanpassingen aangebracht. Die behoeven geen verdere duiding. Het gaat om technische correcties, verduidelijkingen, vereenvoudigingen of actualisaties (artikelen 6 tot en met 16).

De huidige wettelijke bepalingen over het verlenen van een financiële tegemoetkoming voor de erkende huisartsenkringen en het Impulsfonds voor de huisarts-

geneeskunde worden opgeheven. Minister Jo Vandeurzen wil immers het beroep van huisarts aantrekkelijker maken. Daartoe wordt in het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders een bepaling ingeschreven die de Vlaamse Regering de bevoegdheid verleent om maatregelen ter ondersteuning van de huisartsgeneeskunde te nemen en te financieren. Dat decreet verleent de Vlaamse Regering ook de bevoegdheid om de erkenning en de subsidiëring van huisartsenkringen te regelen (artikelen 17 tot en met 20).

In het raam van de Vlaamse bevoegdheid voor de organisatie van de eerstelijnsgezondheidszorg vat minister Jo Vandeurzen ook de erkenning en de financiering van de geïntegreerde diensten voor thuisverzorging. In deze context creëert hij een decretale grondslag voor de erkenning en subsidiëring van die diensten, met als gevolg dat meerdere bepalingen van dat decreet moeten worden aangevuld. Ook schrapt dit hoofdstuk in de Gecoördineerde Ziekenhuiswet van 10 juli 2008 de rechtsgrond voor de erkenning en de financiering van die diensten en wordt artikel 36terdecies van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen opgeheven (artikelen 21 tot en met 33).

De Vlaamse Gemeenschap is bevoegd voor de erkenning van de gezondheidszorgberoepen met inachtneming van de erkenningsvoorwaarden die door de federale wetgever zijn bepaald. In dat kader wordt voorzien in een van rechtswege erkenning als kinesitherapeut mits aan bepaalde diplomaverenisten voldaan is. Ook wordt, binnen de erkenningsprocedure met betrekking tot bepaalde gezondheidszorgberoepen, de mogelijkheid gecreëerd om een bezwaar in te dienen bij de Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers (artikelen 34 tot en met 36).

De Vlaamse Gemeenschap is ook bevoegd voor de overlegplatforms geestelijke gezondheidszorg. Er wordt een decretale grondslag gecreëerd die de Vlaamse Regering machtigt om regels van programmatie, erkenning en financiering te bepalen voor samenwerkingsverbanden van organisaties en voorzieningen, actief in de geestelijke gezondheidszorg, die gericht zijn op het vormen van een overlegplatform. Daarmee samenhangend worden die samenwerkingsverbanden uit de Gecoördineerde Ziekenhuiswet van 10 juli 2008 gelicht (artikelen 37 en 38).

Op het vlak van de residentiële ouderenzorg is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor het prijsbeleid. In de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en prijzen wordt een bepaling ingevoegd die stelt dat voor de vaststelling van de maximumprijzen van die ouderenvoorzieningen, de Commissie tot Regeling van de Prijzen niet langer moet worden geraadpleegd (artikel 39).

De artikelen 40 tot en met 42 scheppen de mogelijkheid tot reconversie van bepaalde zorg- en welzijnsvoorzieningen en creëren de voorwaarden om te komen tot een regelluw kader daarvoor.

Waar animatiesubsidies tot nog toe alleen aan niet-commerciële woonzorgcentra en centra voor kortverblijf kunnen worden toegekend, wordt de mogelijkheid gecreëerd om die subsidies ook aan commerciële woonzorgcentra en centra voor kortverblijf toe te kennen (artikel 43).

3. Vervanging van de term 'vereniging zonder winstoogmerk' in meerdere sectorale decreten

Hoofdstuk 3 heeft een specifieke focus. In een aantal decreten van het beleidsdomein wordt het begrip 'vereniging zonder winstoogmerk' vervangen door 'privaatrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is

haar leden een vermogensvoordeel te bezorgen'. Dat laatste begrip sluit aan bij de regelgeving van de Europese Unie (artikelen 44 tot en met 56).

4. Netwerk voor gegevensdeling tussen actoren in de zorg

De regeling voor de samenstelling van de raad van bestuur van het Vlaams Agentschap voor Samenwerking rond Gegevensdeling tussen de Actoren in de Zorg moet worden aangepast. Artikel 32, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de organisatie van het netwerk voor de gegevensdeling tussen de actoren in de zorg verwijst voor die samenstelling naar artikel 18, §2, van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003. Volgens deze laatste bepaling konden onafhankelijke bestuurders maximaal een vierde van de stemgerechtigde leden van de raad van bestuur uitmaken. Die bepaling is ondertussen opgeheven door het decreet van 22 november 2013 betreffende deugdelijk bestuur in de Vlaamse publieke sector. Volgens dat decreet moet in principe minimaal een derde van het aantal stemgerechtigde leden van de raad van bestuur een onafhankelijke bestuurder zijn. Om het delicate evenwicht niet te verstoren, dat is bereikt bij de samenstelling van de raad van bestuur van het agentschap, wordt bij decreet voorzien in een afwijking van de regeling van het decreet van 22 november 2013. Daarnaast wordt rekening gehouden met de conceptnota 'Operationalisering van het decreet over de elektronische gegevensdeling tussen de actoren in de zorg/ oprichting van het agentschap voor de gegevensdeling in de zorg', goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 10 juli 2015. Deze conceptnota vraagt de uitbreiding van de raad van bestuur van het agentschap van 22 naar 24 leden (met uitzondering van de hogervermelde onafhankelijke bestuurders). Zo krijgen de voorzieningen vijf in plaats van vier vertegenwoordigers en krijgen de ziekenfondsen en de zorgkassen samen vijf in plaats van vier vertegenwoordigers (artikel 57).

5. Bijzondere jeugdbijstand

In het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand wordt een rechtsgrond ingevoegd voor de oprichting en organisatie, door de Vlaamse Regering, van een of meer Vlaamse detentiecentra. Dit zijn gemeenschapscentra als vermeld in artikel 606 van het Wetboek van Strafvordering. In die centra worden jongeren tot de leeftijd van 23 jaar opgevangen die als minderjarige een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, die door de jeugdrechtbank uit handen zijn gegeven en die aangehouden zijn of veroordeeld zijn tot een gevangenisstraf. Door de zesde staats Hervorming is de Vlaamse Gemeenschap immers bevoegd geworden voor het beheer van die centra. Momenteel bestaat er één Vlaams detentiecentrum te Tongeren.

Daarnaast worden in dat decreet de volgende wijzigingen aangebracht. De regeling betreffende de toegang van personen tot hun dossier bij de comités voor bijzondere jeugdzorg, bij de bemiddelingscommissies voor bijzondere jeugdbijstand en bij de sociale diensten voor gerechtelijke jeugdbijstand wordt opgeheven. Sinds het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp in werking is getreden, bestaan er immers geen comités en bemiddelingscommissies meer. Bovendien wordt de toegang tot het dossier bij de sociale diensten voor gerechtelijke jeugdhulpverlening in het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp geregeld.

De mogelijkheid wordt gecreëerd om voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand voor onbepaalde duur te erkennen, daar waar momenteel erkenningen van vijf jaar worden verleend. Dit stelt die voorzieningen beter in staat om een strategisch meerjarenbeleid te voeren.

Een erkenningsaanvraag van een voorziening van de bijzondere jeugdbijstand moet voortaan een verslag van het Intersectoraal Regionaal Overleg Jeugdhulp

bevatten en niet langer een verslag van de intersectorale toegangspoort en een verslag van de leidend jeugdrechter in de jeugdrechtbank.

Zorginspectie krijgt de bevoegdheid om naast de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand, ook de ondersteuningsteams ("organisaties die voor specifieke categorieën van minderjarigen de hulp- en dienstverlening ondersteunen die door de toegangspoort en het ondersteuningscentrum jeugdzorg wordt verstrekt") te inspecteren (artikelen 58 tot en met 65).

Sinds 1 januari 2015 fungeert het voormalige federale detentiecentrum De Grubbe te Everberg als een gemeenschapsinstelling. Dat betekent concreet dat zowel de naam als het regime werden aangepast. Men spreekt van de gemeenschapsinstelling De Grubbe, conform de andere gemeenschapsinstellingen te Beernem, Ruiselede en Mol.

Belangrijk hierbij is dat de personeelsomkadering bestaat uit opvoeders en psychologen. Er zijn geen federale cipers meer in dienst. Spreken over een zwaar bewaakte jeugdgevangenis is bijgevolg niet correct.

De Vlaamse overheid opteert er in een eerste fase niet voor, zoals de Franse Gemeenschap, om de Everbergwet van 1 maart 2002 te schrappen. Zo blijven de meeste zaken voorlopig nog altijd van toepassing. Zoals bijvoorbeeld de criteria voor de toegang tot het centrum, beschreven in artikel 3 van de Everbergwet.

Het is altijd de bedoeling geweest om de toekomst van Everberg en de Everbergwet te koppelen aan een aantal lopende evoluties. Zo is er de differentiatieoefening binnen de gemeenschapsinstellingen, het lopende traject naar een jeugd(sanctie) recht in Vlaanderen en het masterplan voor de gemeenschapsinstellingen in Vlaanderen.

Voor wat betreft De Grubbe stemde de Vlaamse Regering op 3 juli 2015 in met infrastructuurwerken waarvan de kostprijs op 14 miljoen euro geraamd wordt. Die werken moeten zorgen voor duurzame en universele leefgroepen die multi-inzetbaar en modulair inzetbaar zijn voor de verschillende, flexibel inzetbare type-modules van de gemeenschapsinstellingen met de mogelijkheid tot uitbreiding van de opnamecapaciteit tot negentig jongeren.

De werking van De Grubbe is in volle evolutie. Het klopt dat de totale werking blijft passen in de ontwikkelingen van een nieuw jeugdrecht in Vlaanderen.

Wel opteert de Vlaamse Regering ervoor om op kortere termijn gevolg te geven aan het signaal van op het terrein om de termijnen van plaatsing meer af te stemmen tussen De Grubbe en de andere gemeenschapsinstellingen. Dat ook in het licht van een redelijke termijn om een jongere correct in te schatten gericht op een onderbouwd advies. Vijf dagen is soms te kort, wordt gezegd. De termijn wordt hoofdzakelijk bekeken in functie van het inschatten en oriënteren van de jongere naar de meest geschikte reactie, en dat vanuit de vaststelling dat in heel wat gevallen dit – vooral ook voor de andere jongeren in de andere gemeenschapsinstellingen – meestal een langere periode beslaat dan vijf dagen.

Deze begrijpelijke analyse van op het terrein, volgt natuurlijk uit de logica van de zesde staatshervorming en de praktijk dat Everberg, in de feiten, meer en meer gelijkenissen vertoont met de andere gemeenschapsinstellingen. Dat betekent ook dat, gelet op de ontstaansgeschiedenis van Everberg en de zogenaamde Everbergwet, een van de toen belangrijkste doelstellingen van de wet danig geëvolueerd is. Volgens de voorbereidende werken van die wet, was het immers niet de bescherming van de jeugd, maar vooral de bescherming van de maatschappij die primeerde. Vandaar dat een parallel is getrokken met de regelgeving over voor-

lopige hechtenis bij volwassenen waarin ook binnen vijf dagen een rechterlijke controle wordt georganiseerd.

Iedereen begrijpt dat deze vooral op sanctiegerichte logica al deels in 2015 verlaten werd. Ook het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat de maatregel van plaatsing in het centrum te Everberg "geenszins verschilt van de bewaringsmaatregelen die zijn voorgeschreven bij artikel 37 van de (Jeugdbeschermings)wet van 8 april 1965 en die de jeugdrechtbank, krachtens artikel 36, 4°, van dezelfde wet, kan nemen wanneer het door het openbaar ministerie wordt geëist voor "personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit, gepleegd vóór de volle leeftijd van achttien jaar". Volgens het Grondwettelijk Hof verschilt de maatregel van plaatsing in het centrum te Everberg niet van een plaatsing in een gesloten gemeenschapsinstelling.

Het is voor alle duidelijkheid zeker niet de bedoeling om de rechtswaarborgen van de minderjarigen of de beslissingsmogelijkheden van de jeugdrechter te beknotten. Wat dat laatste betreft, is het voor alle duidelijkheid geen voorstel tot een inperking tot een termijn van één maand. Het is immers geen minimumtermijn. Het blijft perfect mogelijk, op basis van artikel 60 van de wet op de jeugdbescherming, dat de jeugdrechter te allen tijde de opgelegde maatregel herziet en dit op vraag van het openbaar ministerie of op vraag van de gemeenschapsinstellingen. De jeugdrechter kan een jongere voor een kortere periode toevertrouwen aan De Grubbe. Zoals ook blijkt uit het advies van de Raad van State vervalt enkel het 'verplichtende karakter' om na vijf dagen een uitspraak te doen over de intrekking, de wijziging of de handhaving van de maatregel. Uit de huidige praktijk blijkt momenteel dat 80 percent van de geplaatste jongeren er sowieso langer dan vijf dagen verblijven.

Concluderend mag ervan worden uitgegaan dat dit voorstel tot wijziging moet passen in een positieve en constructieve evolutie van de werking van Everberg op het terrein. Dat deze gemeenschapsinstelling meer en meer functioneert als een gemeenschapsinstelling is de logica achter dit voorstel, niet een of ander manoeuvre om de rechtswaarborgen of eender wat te beknotten.

Het klopt dat de volledige wet van 1 maart 2002 aan herziening toe is en dat er momenteel een traject loopt naar nieuw jeugdrecht voor minderjarige delictplegers. Dat laatste traject wordt volop voorbereid en zal ook bepalend zijn voor de inhoudelijke verankering van hoe Vlaanderen met minderjarigen die als misdrijf omschreven feiten plegen omgaat, en dus ook in de gesloten opvang.

Aangezien ook de toekomstige invulling van de inhoudelijke werking van De Grubbe – als meer multifunctionele instelling – hierin ruimschoots aan bod komt, en gezien de invulling van het masterplan en de evaluatie van de termijnen van de maatregelen, is er geen bezwaar om artikel 5 van de wet van 1 maart 2002 thans niet te wijzigen, maar dit op te nemen in het lopende traject.

Eveneens als gevolg van de zesde staatshervorming kan de Vlaamse Gemeenschap de maatregelen bepalen die de jeugdrechtbank kan opleggen aan minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd. Zulke maatregelen liggen momenteel vervat in de wet op de jeugdbescherming. Sommige van die maatregelen zijn in werking getreden op 1 januari 2016, maar kunnen momenteel niet worden uitgevoerd (bijvoorbeeld het volgen van een ambulante behandeling bij een psychologische of psychiatrische dienst, bij een dienst voor seksuele opvoeding of bij een dienst die deskundig is op het vlak van alcohol- of drugsverslaving). Die bepalingen worden opgeheven. Het is de bedoeling om op relatief korte termijn een nieuw Vlaams jeugdrecht te ontwikkelen (artikelen 67 en 68).

6. Integrale jeugdhulp

In het decreet van 7 mei 2004 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp worden de verwijzingen naar het oude decreet betreffende de integrale jeugdhulp van 7 mei 2004 vervangen door verwijzingen naar het nieuwe decreet van 12 juli 2013 (artikel 69).

Bijkomend brengt dit ontwerp van decreet in het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp volgende wijzigingen aan. De verwijzingen naar de Adviesraad Integrale Jeugdhulp worden weggelaten omdat die adviesraad sinds 1 januari 2015 niet meer bestaat.

De formulering van de vorderingsgrond op basis waarvan het openbaar ministerie in verontrustende situaties de jeugdrechter vordert tot het opleggen van een maatregel bij hoogdringendheid, wordt aangepast. Een al te strikte toepassing van de voorwaarde ("het verlenen van vrijwillige jeugdhulpverlening is niet meteen mogelijk omdat de noodzakelijke instemmingen niet werkelijk zijn verkregen") belet immers soms het opleggen van een noodzakelijke dringende maatregel.

Aangezien binnen de integrale jeugdhulp de toegangspoort de capaciteit beheert van de niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpverlening, is het enigszins evident dat ook de jeugdrechter voortaan een beroep doet op de toegangspoort om aan te geven of en waar niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpverlening, die de jeugdrechter wil opleggen, beschikbaar is.

Voor dossiers met de hoogste prioriteit kunnen subsidies worden toegekend voor een aanvullend geïndividualiseerd aanbod aan de minderjarige. Die subsidies kunnen voortaan niet alleen op individuele basis worden toegekend. Ze kunnen ook worden toegekend aan organisaties die meerdere minderjarigen kunnen begeleiden. Bovendien kunnen deze subsidies niet alleen door het team Jeugdhulpregie van de Intersectorale Toegangspoort, maar ook door het hoofd van het agentschap Jongerenwelzijn worden uitgereikt.

De informatie-uitwisseling tussen de gemandateerde voorzieningen (Vertrouwenscentra Kindermishandeling en Ondersteuningscentra Jeugdzorg) en de actoren van de gerechtelijke jeugdhulpverlening (magistraten belast met jeugdzaken en de sociale diensten voor gerechtelijke jeugdhulpverlening) over de jeugdhulpverlening aan de minderjarige en zijn context kan, naast informatie over hulpverlening die in het verleden verleend werd, ook betrekking hebben op informatie over nog lopende hulpverlening.

Ook voor jeugdhulpaanbieders wordt het mogelijk gemaakt om, op schriftelijke vraag van voormelde actoren van de gerechtelijke jeugdhulpverlening, bepaalde (beperkte) informatie over de minderjarige en zijn context aan die actoren mee te delen (artikelen 70 tot en met 76).

7. Pleegzorg

In het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg wordt voorzien in de mogelijkheid om diensten voor pleegzorg voor onbepaalde duur te vergunnen. Die diensten worden thans voor bepaalde duur vergund (artikelen 77 en 78).

Tevens wordt – een louter juridisch-technisch ingreep – in een bepaling van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap 'Zorg en Gezondheid' een zinsnede opgeheven. Die was immers bij voormeld decreet in dat besluit ingevoegd, wat belet dat de bepaling in kwestie volledig wordt vervangen bij besluit. Het gaat enkel om consistentie

en hiërarchie in het gebruik van respectievelijk een decreet en een besluit van de Vlaamse Regering (artikel 79).

8. Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers

In het decreet van 7 december 2007 houdende oprichting van de strategische adviesraad wordt de bevoegdheid van die adviesraad en van de adviescommissie uitgebreid tot de nieuwe aangelegenheden die ingevolge de zesde staatshervorming bij het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin zijn ondergebracht (justitiehuizen en kinderbijslag) (artikel 80).

9. Kinderopvang van baby's en peuters

In het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters wordt een aantal wijzigingen aangebracht.

De verwijzing naar het oude decreet betreffende de integrale jeugdhulp wordt vervangen door een verwijzing naar het nieuwe decreet van 12 juli 2013.

Een rechtsgrond die de Vlaamse Regering toestaat om de procedure voor de schorsing en de opheffing van de vergunning voor kinderopvang te regelen, wordt opgeheven omdat die rechtsgrond elders in hetzelfde decreet geregeld is.

Ook aan de persoon die de verantwoordelijke van een kinderopvanglocatie vervangt bij diens afwezigheid, wordt een minimale kennis van het Nederlands opgelegd.

De regeling met betrekking tot het beschikken over een uittreksel uit het strafregister en over een attest van medische geschiktheid voor personen die met kinderen in contact komen, wordt aangepast in functie van adviezen van de Raad van State, met het oog op overeenstemming met de uitvoeringsbesluiten of met het oog op administratieve lastenverlaging.

Er wordt een rechtsgrond gecreëerd voor een regeling door de Vlaamse Regering die het OCMW toelaat te beslissen over een individueel verminderde prijs voor kinderopvang. Bijkomend wordt een rechtsgrond gecreëerd voor een regeling die het agentschap Kind en Gezin in staat stelt om maatregelen te nemen ten aanzien van gezinnen die aan het agentschap niet de correcte informatie over het gezinsinkomen en de gezinssamenstelling bezorgen, nodig om per gezin de prijs van de kinderopvang te berekenen.

Er wordt een rechtsgrond ingeschreven die de Vlaamse Regering bevoegd maakt om de procedure voor de subsidiëring van kinderopvang te regelen.

De verplichting voor een lokaal loket kinderopvang om gebruik te maken van het informatie- en registratiesysteem (de Kinderopvangzoeker) wordt opgeheven.

Er wordt een rechtsgrond ingeschreven om een organisator van kinderopvang, die het toezicht verhindert, aan te manen en hem een bestuurlijke maatregel op het vlak van de subsidiëring te kunnen opleggen.

De regeling met betrekking tot het optreden van de burgemeester als een beslissing tot schorsing van de uitoefening van de kinderopvang of tot sluiting van een kinderopvanglocatie niet wordt nageleefd, wordt aangepast (artikelen 81 tot en met 89).

De vergunde of erkende kinderopvanglocaties waarvan de organisator niet meer dan achttien erkende of vergunde opvangplaatsen heeft, worden uit het toepassingsgebied van het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen gelicht. Die opvang is te kleinschalig om te moeten beschikken over een kwaliteitsbeleid, kwaliteitshandboek en kwaliteitsmanagementsysteem als bedoeld in dat decreet (artikel 90).

10. Kind en Gezin

Ingevolge de zesde staatshervorming is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor de gezinsbijslagen. Met de uitoefening van die bevoegdheid wordt het agentschap Kind en Gezin belast. De bevoegdheid van Kind en Gezin inzake gezinsbijslagen wordt in het oprichtingsdecreet van Kind en Gezin opgenomen als een van de kerntaken van dat agentschap (artikelen 91 en 92).

Daarnaast wordt er in dat oprichtingsdecreet een uitdrukkelijke rechtsgrond gecreëerd waardoor Kind en Gezin alle relevante persoonsgegevens kan verwerken van kinderen jonger dan drie jaar, met het oog op contactname, en het aanbieden en opstarten van de dienstverlening. Die rechtsgrond moet het mogelijk maken dat Kind en Gezin via eBirth binnen 24 uur op de hoogte wordt gesteld van elke nieuwe geboorte, en dat Kind en Gezin persoonsgegevens verwerkt van kinderen onder de drie jaar die niet in Vlaanderen geboren zijn maar met hun gezin naar Vlaanderen verhuizen, zodat ook met hen contact kan worden opgenomen (artikel 93).

11. Personen met een handicap

In het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap wordt de bepaling gewijzigd volgens welke de middelen die het VAPH ontvangt als aandeel in de winstverdeling van de Nationale Loterij uitsluitend worden aangewend voor de aanvullende investeringssubsidies, die het VAPH verstrekt bovenop de subsidiëring door het VIPA (artikel 94).

Verder worden in het VAPH-decreet de voorwaarden van werkelijk en wettig verblijf in België en van voorafgaand verblijf afgeschaft voor alle minderjarigen ongeacht of ze niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpverlening wensen, voor meerderjarige personen die voorzetting van de jeugdhulpverlening wensen in het raam van de integrale jeugdhulp en voor meerderjarige personen met een handicap die gebruik willen maken van rechtstreeks toegankelijke ondersteuning. De vereiste van een woonplaats in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad blijft voor die personen gehandhaafd, maar de Vlaamse Regering kan het begrip 'woonplaats' definiëren zodat differentiatie volgens de beoogde groep personen mogelijk is (artikelen 95 en 100).

Bijkomend wordt in het VAPH-decreet een rechtsgrond ingeschreven voor de tenlasteneming van het persoonlijkeassistentiebudget voor minderjarigen met een handicap en voor meerderjarige personen met een handicap die een voortzetting van de jeugdhulpverlening vragen met toepassing van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp. Dat moet het mogelijk maken persoonlijkeassistentiebudgetten aan die personen toe te kennen, ook na de invoering van de persoonsvolgende financiering voor meerderjarigen (artikelen 96 tot en met 99).

12. Infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

Dit ontwerp van decreet brengt ook een aantal wijzigingen aan in de regelgeving betreffende de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden. Om, wat de klassieke investeringswaarborg betreft, de groei van de waarborgpositie

beheersbaar te houden, wordt het aandeel van alternatieve leningen binnen het gewaarborgde bedrag per project beperkt tot 50 percent (artikel 101).

Na de zesde staatshervorming is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor de financiering van de investeringskosten van de infrastructuur en de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen (onderdelen A1 en A3 van het budget van financiële middelen van de ziekenhuizen). Die kosten zullen worden gefinancierd vanuit het VIPA. De opdracht van het VIPA wordt in die zin uitgebreid. Daarnaast wordt een rechtsgrond gecreëerd om de Vlaamse Regering toe te laten de financiering van de investeringskosten van de infrastructuur en de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen te regelen (artikel 102). Daardoor wordt de rechtsgrond daarvoor, die vervat ligt in artikel 105 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, overbodig en kan die bepaling buiten toepassing worden gesteld (artikel 103).

Daarnaast wordt in artikelen 108 en 109 van diezelfde wet de verplichting opgeheven om het advies in te winnen van de afdeling Financiering van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen als de Vlaamse Gemeenschap regelgeving maakt over de financiering van de investeringskosten van de infrastructuur en de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen en als ze beslist over individuele dossiers in verband met die financiering (artikelen 104 en 105).

13. Subsidiëring van initiatieven die zich richten tot personen die betrokken zijn bij een misdrijf

Er wordt een rechtsgrond in het leven geroepen voor de subsidiëring van initiatieven die instaan voor een herstelgericht en constructief hulpaanbod voor daders of vermoedelijke daders (zoals verdachten, beklaagden of veroordeelden) en voor slachtoffers van misdrijven, alsook voor hun onmiddellijke omgeving. Het betreft initiatieven zoals onder meer herstelbemiddeling en herstelgericht groepsoverleg (artikel 106).

Tevens wordt een rechtsgrond gecreëerd voor de subsidiëring van initiatieven die gespecialiseerde programma's of samenwerkingsverbanden aanbieden voor verdachten, in verdenking gestelde personen, beklaagden, strafrechtelijk veroordeelden of geïnterneerden, ter uitvoering van een beslissing van een gerechtelijke of administratieve overheid (om een werkstraf of een dienstverlening uit te voeren, een opleiding te volgen of een behandeling te ondergaan). Die rechtsgrond geldt ook voor initiatieven die ter ondersteuning van deze gespecialiseerde programma's en samenwerkingsverbanden opgezet worden. Door de zesde staatshervorming is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor de organisatie, de werking en de opdrachten van de justitiehuisen en van de bevoegde dienst die de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht verzekert. Binnen die bevoegdheden vallen ook de 'betoelaagbare opdrachten' van de justitiehuisen en de bevoegdheid om bovenvermelde initiatieven te subsidiëren (artikel 107).

14. Toezicht op de naleving van de regelgeving betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Voor de inspecteurs die belast zijn met het toezicht op de naleving van de regelgeving betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wordt in artikel 108 het recht ingeschreven om inzage te vorderen van alle documenten en informatiedragers die nodig zijn voor de uitoefening van het toezicht. Dit recht wordt momenteel versnipperd, soms verschillend, soms ook niet geregeld in afzonderlijke sectorale regelgevingen. Door het inschrijven van een recht tot inzage in documenten en informatiedragers voor de inspecteurs, wordt voorzien in een duidelijke en uniforme decretale basis. Aangezien de documenten en informatiedragers ook persoonsgegevens, met inbegrip van gezondheidsgegevens, kunnen

bevatten, wordt bepaald dat het toezichtrecht in eerste instantie wordt uitgeoefend op anonieme gegevens, in de mate dat die beschikbaar en actueel zijn. Als de inzage in anonieme gegevens niet volstaat om hun toezichtsoopdracht op een effectieve wijze uit te oefenen, kunnen de inspecteurs inzage vorderen in persoonsgegevens.

15. Accreditatie van voorzieningen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Voor verzorgingsinstellingen en andere gezondheids- en welzijnsvoorzieningen is accreditatie een garantie op de toekomst. Het is een aspect van het Vlaamse overheidsbeleid en een onderdeel van Flanders' Care. Het doel ervan is te komen tot een geloofwaardige externe validatie van de zorgresultaten en interne kwaliteitsprocedures voor zorg.

Artikel 109 wil een rechtsgrond bieden die accreditatie-instellingen in staat stelt om inzage te hebben in en kopie te nemen van persoonsgegevens, inclusief gegevens betreffende de gezondheid van zorggebruikers aan wie zorg wordt verleend door de voorziening die door hen geaccrediteerd wordt. Inzage in die gegevens en een kopie nemen van die gegevens is alleen mogelijk tijdens het onderzoek in het raam van de accreditatieopdracht en voor zover dit voor dat onderzoek noodzakelijk is omdat inzage in anonieme gegevens daarvoor niet volstaat.

16. Adoptie

In het Adoptiedecreet van 3 juli 2015 worden enkele minimale aanpassingen aangebracht. Het betreft twee technische correcties en het toevoegen van een taak inzake adoptiebemiddeling die ten onrechte niet was vermeld in het decreet (artikelen 110 tot en met 112).

17. Hulp- en dienstverlening aan gedetineerden

In het decreet van 8 maart 2013 betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden wordt bij de verwerking van persoonsgegevens het gebruik van het Rijksregisternummer of, bij gebrek aan het Rijksregisternummer, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid verplicht gesteld, zodat een persoon op een unieke manier kan worden geïdentificeerd (artikel 113).

Artikel 16 van dat decreet bepaalt dat de Vlaamse overheid een digitaal systeem ter beschikking stelt van de actoren die instaan voor de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden. Het feit dat dat digitale systeem ter beschikking wordt gesteld, mag er echter niet toe leiden dat de personen die de gegevens in het systeem invoeren of gebruiken, niet meer verantwoordelijk zijn. Ze moeten voor dat deel als verantwoordelijke voor de verwerking worden aangewezen.

Daarnaast hebben de centra algemeen welzijnswerk, die belast zijn met de trajectbegeleiding een elektronisch cliëntdossier (het We-dossier) in gebruik genomen, waarin vanaf 2016 ook die trajectbegeleiding wordt opgenomen. Bijgevolg dient de Vlaamse overheid geen apart digitaal systeem ter beschikking te stellen voor die trajectbegeleiding (artikel 114).

II. Algemene bespreking

1. Algemene bepaling

Elke Van den Brandt ziet dit ontwerp van decreet als een vergaarbak van fragmentarische aanpassingen in diverse deeldomeinen. Daarbij gaat het niet alleen om technische of procedurele aanpassingen, maar ook om inhoudelijke en soms heel fundamentele bijstellingen. Die worden behandeld los van hun context of van het debat in de verschillende sectoren. Daardoor hebben de betrokkenen vaak niet door dat er een decreet behandeld wordt dat hen aanbelangt. De Raad van State dringt erop aan dat sommige bepalingen in afzonderlijke ontwerpen van decreet behandeld worden. De adviezen van het KRC en SAR WGG wijzen in dezelfde richting. Dat het om een mozaïekdecreet gaat, wordt door de Vlaamse Regering bovendien als argument gebruikt om geen RIA, JoKER of omgevingsstudie uit te voeren. *Elke Van den Brandt* wil het ontwerp van decreet amenderen om alle inhoudelijke bepalingen uit het decreet te halen. Dat zou de Vlaamse Regering verplichten effectenrapporten op te maken.

Jan Bertels sluit zich aan bij deze opmerkingen. De Vlaamse Regering zegt ten onrechte dat dit ontwerp van decreet overwegend technische bepalingen bevat, want het omvat ook belangrijke inhoudelijke discussies. De Raad van State oordeelt dat daarover minstens een ernstig inhoudelijk debat moet worden gevoerd. Dit ontwerp van decreet geeft veel machtigingen aan de Vlaamse Regering. Machtigingen moeten kunnen, maar het Vlaams Parlement moet wel weten waartoe die zullen leiden.

Minister *Jo Vandeurzen* is zich ervan bewust dat het niet alleen gaat over technische bepalingen. Ten gevolge van de zesde staatshervorming moet de Vlaamse Regering snel een aantal decretale basissen creëren. Bepaalde zaken zullen later afzonderlijk geregeld worden. Hij benadrukt dat de impactanalyses wel gebeurd zijn. De meeste maatregelen zijn vooraf ook uitvoerig aangekondigd.

Elke Van den Brandt vindt het positief dat er na het advies van de Raad van State nog impactanalyses zijn opgesteld. Ze kan begrijpen dat technische aanpassingen als gevolg van de zesde staatshervorming opgenomen worden in een mozaïekdecreet. Voor inhoudelijke bepalingen is dat echter geen ernstige manier van werken.

Minister *Jo Vandeurzen* begrijpt dat dit het standpunt is van de oppositie. De Vlaamse Regering heeft evenwel het recht om een ontwerp van decreet in te dienen op de manier die haar de juiste lijkt. Alle bepalingen zijn voorgelegd aan de raadgevende comités.

Elke Van den Brandt benadrukt dat het standpunt van de oppositie gedeeld wordt door de Raad van State, het KRC en de SAR WGG. Als de Vlaamse Regering advies vraagt, moet ze er ook rekening mee houden.

Minister *Jo Vandeurzen* repliceert dat de Vlaamse Regering rekening houdt met de adviezen. Op een bepaald moment moeten zaken echter geregeld worden, en daarom is een mozaïekdecreet opgesteld.

Jan Bertels zegt dat niemand de Vlaamse Regering het recht betwist om ontwerpen van decreet in te dienen. Sommige bepalingen vergen echter een zinvolle discussie in het Vlaams Parlement. Overleg met de Orde der artsen over de uitwisseling van persoonsgegevens van zorggebruikers volstaat niet.

Minister *Jo Vandeurzen* merkt op dat hij ook overlegd heeft met de Privacy-commissie.

2. Gezondheidszorg en woonzorg

Jan Bertels onderschat het belang van preventieve gezondheidszorg en van de Vlaamse bevoegdheden ter zake niet. In dit hoofdstuk krijgt de Vlaamse Regering machtigingen zonder dat het de oppositie duidelijk is wat ermee zal worden aangevat.

Er zijn geen principiële problemen met het Vlaams Instituut voor Kwaliteit van Zorg of met de verankering van VIP². Naar aanleiding van de opmerkingen van de SAR WGG kondigt de minister aan dat er een beheersovereenkomst zal worden afgesloten. In de memorie van toelichting is sprake van een eventuele uitbreiding naar andere sectoren. Daarom wil Jan Bertels meer duidelijkheid over de intenties van de minister.

Vanaf 1 januari 2017 worden de prestaties van de erkende tabakologen niet meer terugbetaald. Uit overleg met stakeholders is namelijk gebleken dat de behandelingen anders georganiseerd kunnen worden. Een terugbetaling moet ook mogelijk zijn voor groepsbehandelingen. Bijzondere regels voor mensen met een laag inkomen zijn ook aangewezen. Het is de bedoeling om tegen 1 januari 2017 een alternatief uit te werken. Wat gebeurt er als die intentie tegen die datum niet gerealiseerd is? Dezelfde opmerking geldt voor Impulseo.

Voor de erkenning en de financiering van de geïntegreerde diensten voor thuisverzorging geldt een overgangperiode tot 31 december 2017, die met twee jaar verlengd kan worden. Het lijkt erop dat over die verlenging al beslist is. Naar aanleiding van de eerstelijnsconferentie zal er een veranderingstraject worden ingesteld voor de ondersteunende structuren van de eerstelijnsgezondheidszorg en dat zal duren tot 31 december 2019. Daarover wil hij meer duidelijkheid.

Voor aanvragen tot prijsverhoging in de residentiële ouderenzorg wordt de verplichte raadpleging afgeschaft. Sp.a heeft daar geen probleem mee maar ziet de dagprijzen wel als een belangrijk topic. Er zullen evaluatiecriteria en een standaard-aanvraagformulier opgesteld worden. Wat gebeurt er in afwachting daarvan? Wat moet de spreker zich voorstellen bij de evaluatiecriteria om al dan niet een prijsbeleid te voeren?

Er worden reconversiemogelijkheden gepland. Wat betekent dat concreet? Welke intenties heeft de minister? Op welke uitvoeringsbesluiten zal hij zich daarvoor baseren?

Het budget voor de animatiesubsidie voor de woonzorgcentra wordt verdeeld over een groter aantal rechthebbenden. Dat is niet de beste manier om welbevinden en welzijn van ouderlingen in woonzorgcentra te bevorderen.

Elke Van den Brandt staat positief tegenover het Instituut voor Kwaliteit van Zorg. Dit instituut focust op gezondheids- en woonzorg. Het instituut is belangrijk voor de woonzorg. De huidige kwaliteitsindicatoren houden onvoldoende rekening met de ervaringen van de gebruikers. Ze sluit zich aan bij de opmerkingen van de SAR WGG over de verdere evolutie van het instituut, en vraagt waarom de Vlaamse Regering geen instituut uitwerkt voor de verschillende sectoren.

De SAR WGG wil een ruimer debat over preventieve gezondheidszorg. Is het mogelijk om tegen januari 2017 de maatregelen te evalueren en om nieuwe voorstellen uit te werken?

In zijn conceptnota 'Vlaams welzijns- en zorgbeleid voor ouderen' (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 841/1) kondigt minister Vandeurzen aan dat hij zal onderzoeken of een evaluatie van de thuiszorg- en thuishulpsystemen noodzakelijk is. Wat is de stand van zaken? Zal het hele systeem van de thuishulp en de thuisverzorging in deze regeerperiode nog geëvalueerd en geïntegreerd worden?

Er wordt een decretale grondslag gelegd voor de programmatie, de erkenning en de financiering van de samenwerkingsverbanden in de geestelijke gezondheidszorg. Is het ook de bedoeling om met programmatie te werken? De Raad van State merkt op dat de Vlaamse Regering een heel breed mandaat krijgt om deze bepaling te concretiseren.

Er zijn voldoende woonzorgcentra gepland. Daarom is het goed dat een reconversie mogelijk wordt. Dat moet echter wel op de juiste manier gebeuren, en met de juiste doelen. Wat is de bedoeling van de reconversie? Welke impact zal dat hebben? Er is nog extra omkadering nodig. Zullen er ook bijkomende rvt-erkenningen gebeuren, zoals de SAR WGG vraagt?

Ze sluit zich ook aan bij de opmerking van de heer Bertels over de animatiesubsidies.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat hij VIP² wil verduurzamen, zoals hij al eerder heeft aangekondigd. In dit project zijn met de sectoren afspraken gemaakt over valide kwaliteitsindicatoren. Met het oog op de verduurzaming wordt er een vzw opgericht, die een overeenkomst zal moeten afsluiten met de Vlaamse overheid. Het beschikbare budget zal van dezelfde grootteorde zijn als de huidige projectmiddelen. De vzw zal indicatoren ontwikkelen en borgen, en een 'trusted third party' organiseren voor het databestand. Er wordt bottom-up gewerkt. De sectoren kunnen een aanvraag doen om aan te sluiten. Dat betekent dat ze meehelpen bij het ontwikkelen van indicatoren, waarbij ze de kwaliteitsstandaard van de vzw hanteren. Dat is vaak een internationale standaard. Ze kunnen ook een beroep doen op de vzw voor ondersteuning. De sectoren doen ook een financiële inbreng in de vzw en worden betrokken bij de werking ervan. Het is de bedoeling om te starten met de sectoren die al bezig zijn met het ontwikkelen van kwaliteitsindicatoren, namelijk de algemene ziekenhuizen en de geestelijke gezondheidszorg. Later krijgt ook de eerstelijnsgezondheidszorg de kans om aan te sluiten. De Vlaamse Regering zal in haar begroting rekening moeten houden met de budgettaire consequenties van dit systeem.

Het is niet de bedoeling om naar aanleiding van dit mozaïekdecreet een groot debat te organiseren over de preventieve gezondheidszorg, maar wel om een aantal technische verbeteringen aan te brengen en om de decretale basis te creëren voor het voortzetten van het beleid waarvoor Vlaanderen bevoegd geworden is na de zesde staatshervorming.

Iedereen is het erover eens dat ook andere werkvormen van de tabakologen in aanmerking moeten komen voor subsidiëring. De administratie gaat ervan uit dat dat geen decretale basis vergt omdat met de partnerorganisatie kan worden gewerkt.

Voor Impulseo, de huisartsenkringen en de geïntegreerde diensten voor thuisverzorging is echter wel een decretale basis nodig voor de verdere financiering. Op korte termijn is het uitsluitend de bedoeling te continueren. Het is niet de bedoeling om grote hervormingen door te voeren vooraleer de resultaten van de eerstelijnsgezondheidsconferentie gekend zijn.

Het Preventiedecreet dateert van 21 november 2003. Het is sterk gericht op een bepaalde projectmethodologie. Op basis van het debat in de eerstelijnsgezondheidsconferentie zal blijken of een wijziging van dat decreet noodzakelijk is.

Voor sommige besluiten van de Vlaamse Regering heeft de Raad van State aange-drongen op een decretale basis. Die punten zijn opgenomen in het mozaïekdecreet.

Pas na de zesde staatshervorming zijn evaluatiecriteria opgesteld voor het toekennen van prijsverhogingen. Daardoor is de transparantie groter geworden. Het mozaïekdecreet verandert daar niets aan. De beroepsinstantie uit de federale regelgeving wordt geschrapt omdat ze niet functioneert.

De decretale basis maakt het mogelijk om een regelgeving uit te werken voor het herijken van de animatietoelagen. Het Vlaamse regeerakkoord kondigt aan dat de zorgzwaarte het criterium wordt. Minister Jo Vandeurzen werkt een regelgeving daaromtrent uit.

De beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2015-2016 (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 506/1), de erkenningskalender en de conceptnota 'Vlaams welzijns- en zorgbeleid voor ouderen' vermelden reconversie als een optie. Het mozaïek-decreet creëert een kader. Dat is een signaal voor de residentiële ouderenzorg om na te denken over een grotere flexibiliteit, integratie met andere sectoren en sterkere linken met de omgeving. Dat moet nog technisch uitgewerkt worden. Een reconversie tussen rob- en rvt-forfaits is een van de mogelijkheden. Daarover is echter nog geen beslissingen genomen.

De minister kondigt twee amendementen van de Vlaamse Regering aan. Na advies van de Raad van State worden ze eerst nog voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Eén amendement houdt verband met de chronische zorgprojecten die Maggie De Block, federaal minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, wil opzetten in overleg met de gemeenschappen. Het is haar bedoeling om een geïntegreerde en intersectorale aanpak te hanteren. Deze commissie heeft daar positief op gereageerd. Deze projecten vergen echter regelluwte. Daarvoor wil de Vlaamse Regering in het eerste amendement een decretale basis creëren.

Het tweede amendement gaat over de nieuwe financieringstechniek voor de resi-dentiële ouderensector, de opvolger van VIPA. Over deze thema's is al herhaalde-lijk gedebatteerd in de commissie.

Bart Van Malderen zegt dat het Vlaams Parlement politieke discussie moet voeren, maar een ontwerp van decreet ook op zijn technische merites moet beoordelen. Sommige elementen uit dit ontwerp van decreet maken beter deel uit van een afzonderlijke discussie. De Vlaamse Regering moet blijkbaar nog amendementen goedkeuren, onder meer over de financiering van de woonzorgcentra, en die moeten daarna nog snel besproken worden in het Vlaams Parlement. Deze commissie heeft daarover misschien al van gedachten gewisseld, maar het is de eerste keer dat er decreetgevende teksten zullen worden voorgelegd. Het argument dat dit snel moet gaan vanwege de zesde staatshervorming is niet overtuigend. Ook de manier waarop dit ontwerp van decreet aan het Vlaams Parlement wordt voorgelegd is niet sierlijk.

Elke Van den Brandt stelt vast dat de minister wil zorgen voor een decretale basis. De vraag is echter wat de Vlaamse Regering daar achteraf mee zal doen. Het Vlaams Parlement moet daarover een inhoudelijke discussie kunnen voeren. Het gaat immers niet alleen om technische details maar ook om fundamentele inhoudelijke elementen.

Het is goed dat het Instituut voor Kwaliteit van Zorg wordt verankerd. Minister Vandeurzen neemt wel een afzijdige houding aan. Hij verankert wat er is. De sectoren kunnen zelf beslissen of ze toetreden of niet, en als ze dat doen, moeten ze de vzw ook mee helpen financieren. Op zich is het logisch dat een sector betrokken is bij zijn eigen kwaliteitszorg, ook financieel. Het ontbreken van de nodige financiële marge mag er niet toe leiden dat er uiteindelijk geen kwaliteitszorg is binnen de sector.

Elke Van den Brandt verwacht van de minister dat hij een visie heeft op kwaliteit. Dat betekent dat er outcome- en procesindicatoren kunnen zijn. Ook het perspectief van de gebruiker is belangrijk. Beperken tot kwantitatieve methodes leidt tot perverse effecten. Men moet zorgen voor voldoende kwalitatieve context. De spreekster vindt dat de minister op dat vlak meer sturend mag optreden.

Jan Bertels staat positief tegenover het verduurzamen van VIP², zowel inhoudelijk als procesmatig. Hij gaat akkoord met de intentie om de werking van het Instituut voor Kwaliteit van Zorg bottom-up aan te pakken. Hij heeft echter vragen bij de intentie om dit door de sector zelf te laten financieren. In dat verband verwacht hij discussie met de huisartsen. Zonder actief en financieel optreden van de minister wordt dat een lange discussie met deze sector.

Hij weet welke evaluatiecriteria worden gehanteerd voor de dagprijzen. Uit de memorie van toelichting had hij begrepen dat er veranderingen op til waren. De minister zegt echter dat de status quo behouden blijft.

In antwoord op de vragen over de reconversie haalt de minister het voorbeeld aan van een omschakeling van rob naar rvt. Moet die reconversie gebeuren binnen eenzelfde instelling? Is een reconversie van een woonzorgcentrum naar een CADO mogelijk?

Minister *Jo Vandeurzen* kan niet akkoord gaan met de analyse dat hij wat meer imperatief of top-down zou moeten optreden in het Instituut voor Kwaliteit van Zorg.

Jan Bertels ontkent dat hij het woord top-down in de mond genomen heeft.

Elke Van den Brandt merkt op dat zij er vooral op aandringt dat de minister uitgaat van een eigen visie op kwaliteit.

Minister *Jo Vandeurzen* begrijpt dat mevrouw Van den Brandt pleit voor een meer directieve aanpak. Hij vindt dat de heer Bertels meer begrip heeft opgebracht voor het idee dat indicatoren best bottom-up ontwikkeld worden.

Hij benadrukt dat de toepassing van het Kwaliteitsdecreet van 17 oktober 2003 en het kwaliteitsbeleid zich niet beperken tot de oprichting van een instituut. Er is al een kwaliteitsbeleid. In het kader van het Kwaliteitsdecreet moeten alle instellingen bijvoorbeeld regels uitwerken over grensoverschrijdend gedrag. Transparante kwaliteitsindicatoren ontwikkelen heeft meer kans op succes als dat op de steun van de sectoren kan rekenen. Niet alleen de koepel van de ziekenhuizen, maar bijvoorbeeld ook de hoofdgeneesheren, de mutualiteiten en de beroepsvereniging van artsen en specialisten. De ziekenhuizen participeren vrijwillig in het project. De minister is wel van plan om de participatie in de vzw te faciliteren. Hij zal geen afwachtende houding aannemen.

Het is hoogtijd om VIP² te verduurzamen. De participatie in de financiering mag de sectoren zeker niet ontmoedigen om te participeren. Een financieel engagement kan ervoor zorgen dat de participatie niet vrijblijvend is. De koepel van de ziekenhuizen zal zeker een financiële inbreng doen. Voor de andere sectoren is een forse

inbreng minder evident. Daarvoor moeten oplossingen op maat worden gezocht. Sommige koepels krijgen financiering. Dat geldt echter niet voor psychiaters, die ook willen meewerken aan dit systeem omdat er binnen de psychiatrie relatief weinig valide indicatoren bestaan.

Er is nog geen uitgewerkt plan voor reconversie. De ouderenzorg van de toekomst mag in geen geval blijven redeneren vanuit institutionalisering of rigide sectoren. Men moet zoeken naar dynamische en buurtgerichte modellen. Het zal nog heel wat tijd vergen om dat technisch uit te werken. Misschien kan men ook denken aan een reconversie naar een andere sector, zoals de heer Bertels suggereert. Dit thema komt uitdrukkelijk aan bod in de conceptnota. Het ontwerp van decreet legt de basis voor een beleidsmatige aanpak. Er moeten echter nog vele vragen beantwoord worden. Sommige sectoren kennen al reconversiesystemen. De ouderenzorg en de sector van de personen met een handicap zullen elkaar op een bepaald ogenblik kruisen. Het reglementaire kader moet van die aard zijn dat innovatieve initiatieven die bottom-up groeien, een kans krijgen. Het project van federaal minister De Block over chronische zorg gaat ook uit van partners op het terrein die, in een regelluwe omgeving, het RIZIV-budget en het Vlaamse budget gebruiken om de zorg op een andere manier te organiseren. Op het terrein zijn de geesten aan het rijpen voor meer geïntegreerde vormen van zorg. De oproep heeft tot heel wat projecten geleid. De overheid moet zorgen voor het regelluwe kader.

Elke Van den Brandt vindt dat de minister een karikatuur maakt van haar uiteenzetting. Het is belangrijk dat de minister een visie heeft op kwaliteitszorg. Dat gaat verder dan de decretale eisen voor een erkenning. Ze bedoelt niet dat het beleid bepaalde zaken moet opdringen aan een sector. De sectoren zullen echter alleen gebruiken wat ze kennen. Als een instituut ruimte en middelen krijgt voor nieuwe ontwikkelingen, dan zal dat de sectoren prikkelen door hun blikveld te verruimen. Men zou systematisch meer kwalitatieve onderzoeksmethodes kunnen toepassen of de perverse effecten van de indicatoren in kaart kunnen brengen. Ze heeft niet gezegd dat alles dictatoriaal top-down moet worden doorgevoerd. Niet alles hoeft echter bottom-up te groeien. Door het ontwikkelen van een visie kan de overheid mee sturend optreden. Ze is tevreden dat de minister sector per sector wil onderzoeken wat de financiële marges zijn.

Groen kan akkoord gaan met het idee van de reconversies. De fractie zou het betreuren, mocht het Vlaams Parlement na de goedkeuring van dit ontwerp van decreet geen zeggenschap meer krijgt in de verdere invulling ervan.

Minister *Jo Vandeurzen* kan daarmee akkoord gaan. Hij suggereert een bespreking van de conceptnota 'Vlaams Welzijns- en Zorgbeleid voor ouderen'. De commissie kan een voorstel van resolutie met aanbevelingen opstellen. Misschien kan de commissie hierover zelfs een akkoord vinden over de partijgrenzen heen.

Jan Bertels denkt dat de commissie die uitnodiging met twee handen moet aannemen. Het is belangrijk om te zorgen voor een aangepast regelgevend kader.

3. Vervanging van de term 'vereniging zonder winstoogmerk' in meerdere sectorale decreten

Elke Van den Brandt verwijst naar de vraag van de Raad van State om de vervanging van de term 'vereniging zonder winstoogmerk' voor diverse betrokken organisaties afzonderlijk te regelen. Ze stelt echter vast dat er op dat vlak geen aanpassing is gebeurd in het ontwerp van decreet.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat naar aanleiding van het advies van de Raad van State een aantal bepalingen geschrapt is. Het Centrum voor Kwaliteitsbewaking voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is geschrapt

omdat de rechtsvorm vermeld moet worden bij de oprichting. Door die vermelding is de vzw-regelgeving van toepassing. Organisaties die een taak van openbaar belang vervullen, zijn ook uit het ontwerp van decreet gelicht. Alleen de organisaties waarvan niet a priori vaststaat dat ze problemen opleveren, zijn nog opgenomen in de tekst.

4. Netwerk van gegevensdeling tussen de actoren in de zorg

Elke Van den Brandt vindt dat een bizarre redenering wordt gevolgd. Er wordt een uitzondering op het decreet van 22 november 2013 betreffende deugdelijk bestuur in de Vlaamse publieke sector ingevoerd voor de raad van bestuur van het Vlaams Agentschap voor samenwerking rond gegevensdeling tussen actoren in de zorg. Het argument is dat het fragiele evenwicht in deze raad van bestuur anders in het gedrang dreigt te komen. In hetzelfde artikel 57 wordt het aantal leden van de raad van bestuur uitgebreid om bijkomende evenwichten in te bouwen. Daardoor krijgen ziekenfondsen en zorgkassen vijf in plaats van vier vertegenwoordigers. Ook al heeft Groen tijdens het debat over het decreet van 22 november 2013 gewaarschuwd voor perverse effecten, toch moet het worden toegepast. Als de Vlaamse Regering opteert voor een uitbreiding van de raad van bestuur, dan moet die ook gelden voor de onafhankelijke bestuurders.

Minister *Jo Vandeurzen* benadrukt dat draagvlak cruciaal is voor elektronische gegevensdeling. Daarom is het belangrijk dat alle partners zich kunnen vinden in het beheer van het agentschap, zodat ze niet in de een of andere richting geforceerd worden. De quota in het decreet van 22 november 2013 staan die randvoorwaarde in de weg. Daarom wordt er voor een andere formule gekozen. Het belangrijkste signaal is dat de overheid zich niet inlaat met de voorwaarden van gegevensbeheer en -deling. De partners moeten dat zelf beheren. De raad van bestuur moet ook adviseren over de vraag of de Vlaamse Regering in bepaalde sectoren een verplicht elektronisch dossier oplegt.

Elke Van den Brandt vindt het evident dat het decreet 22 november 2013, dat vraagt dat er onafhankelijke bestuurders worden toegevoegd, door de Vlaamse Regering wordt toegepast. Hier maakt de Vlaamse Regering een uitzondering omdat ze niet de indruk wil wekken dat ze een controlerende rol wil spelen. Onafhankelijke bestuurders kunnen alleen een versterking zijn. Dat is ook de reden waarom het decreet van 22 november 2013 is ingevoerd.

Minister *Jo Vandeurzen* vindt dat niet helemaal juist. De overheid doet er bijvoorbeeld goed aan om artsenverenigingen te laten overleggen over Vitalink en om hen daarbij te ondersteunen, met de bedoeling dat ze hun achterban overtuigen om de weg van de digitalisering in te slaan. Artsen zullen nooit aanvaarden dat onafhankelijke bestuurders hen opleggen wat te doen.

Elke Van den Brandt stelt vast dat ze het niet eens is met de minister. Ze zal hierover een amendement indienen.

5. Bijzondere Jeugdbijstand en Integrale Jeugdhulp

Katrien Schryvers stelt vast dat artikel 66 tot veel commotie leidt. Uit de toelichting leidt ze af dat de jeugdrechter niet verplicht is om af te wijken van de termijn. Over afzienbare tijd zal het Vlaams Parlement zich moeten buigen over het nieuwe jeugddelinquentierecht. Dat wordt een van de belangrijkste dossiers van deze regeerperiode. Gezien al deze elementen heeft ze een amendement ingediend dat ertoe strekt artikel 66 te schrappen. De verschillende voorwaarden en termijnen voor handavingsmaatregelen, intrekking, opleggen of wijzigen van maatregelen en het maatregelenpakket kunnen worden besproken tijdens het debat over het nieuwe jeugddelinquentierecht.

Elke Van den Brandt vindt het een positieve zaak dat de meerderheid een belangrijk inhoudelijk punt uit het ontwerp van decreet wil lichten om het op te nemen bij de bespreking van het jeugdrecht. Daarmee gaat de meerderheid in op een belangrijke kritiek van de oppositie. Sp.a en Groen hebben een gelijksoortig amendement ingediend.

De argumentatie van mevrouw Schryvers is echter ook van toepassing op een aantal andere bepalingen in dit deel van het ontwerp van decreet. Enkele bepalingen over de bijzondere jeugdbijstand en de integrale jeugdhulp raken aan het toekomstige jeugdrecht. Een goed voorbeeld is de vijfdaagse regel. Daarnaast worden er ook regels afgeschaft omdat ze niet toepasbaar zijn. De mogelijkheid voor een jeugdrechter om een kind verplicht naar de kinderpsychiatrie te verwijzen wordt geschrapt omdat het momenteel niet uitvoerbaar is. Ze sluit zich aan bij de opmerking van het KRC dat de overheid ervoor moet zorgen dat deze maatregel uitvoerbaar is. Ze stelt voor om heel dit debat uit het mozaïekdecreet te lichten en om het op te nemen in een ernstig debat over bijzondere jeugdbijstand, integrale jeugdhulp en jeugdrecht. Dat om voorafnames op latere debatten te voorkomen.

Eenzelfde opmerking geldt voor gegevensdeling tussen jeugdhulp en Justitie. Dat is een fundamenteel debat. Het gaat niet over technische details. Dat moet in een afzonderlijk decreet geregeld worden, zoals ook SERV en KRC vragen.

Ze heeft de indruk dat de Vlaamse Regering dit ontwerp van decreet snel door het Vlaams Parlement wil jagen. Het element van kritiek waarop de oppositie in de pers focust, wordt uit het ontwerp van decreet gelicht. Sommige elementen die minder media-aandacht hebben gekregen, verdienen echter ook een inhoudelijk debat. Dat geldt zeker voor de zaken die betrekking hebben op jeugdrecht en jeugdhulp.

In dat verband vraagt ze ook aandacht voor een opmerking van het KRC. Om onafhankelijk te kunnen werken, moeten jeugdrechters vrij keuzes kunnen maken. Vandaag kunnen ze niet kiezen wat ze beslissen voor de jongeren door het capaciteitstekort. Daarom moet bij elke gelegenheid benadrukt worden dat het capaciteitstekort in de integrale jeugdhulp de kwaliteit van de zorg en de rechtszekerheid van de jongeren in het gedrang brengt.

Bart Van Malderen bevestigt dat de oppositie een amendement heeft ingediend om dit hoofdstuk uit het mozaïekdecreet te lichten. Voor de bijzondere jeugdbijstand is een afzonderlijk debat heel belangrijk. Met de huidige werkwijze dreigen voorafnames die latere fundamentele debatten hypothekeren.

Ook de achtergrond is belangrijk. De situatie van de bijzondere jeugdbijstand is allesbehalve rooskleurig. Dat blijkt ook uit het advies van het KRC. Dit ontwerp van decreet regelt ook het voortbestaan van de gevangenis van Tongeren als gesloten centrum voor jongeren. Daar worden jongeren opgevangen in een gebouw dat daarvoor niet geschikt is.

Artikel 61 legt de maximumcapaciteit vast. De spreker wil weten wat er gebeurt met de jongeren die uit handen gegeven worden op het ogenblik dat die maximumcapaciteit bereikt of overschreden is.

Hij is tevreden dat de meerderheid bereid is om artikel 66 uit het mozaïekdecreet te halen. Het verbaast hem echter dat de meerderheid dat niet eerder gedaan heeft. De vernietigende reactie van de Raad van State op dit artikel dateert van voor de indiening van dit ontwerp van decreet. Er is dus heel wat tijd verloren gegaan vooraleer de meerderheid beslist heeft om het juiste te doen. De commotie die dit artikel veroorzaakt heeft, volstaat niet als argument. De essentie is dat door dit artikel een minderjarige bij vrijheidsberoving minder rechten zou hebben dan een meerderjarige. Op dit ogenblik verwijst een jeugdrechter een jongere soms

naar Everberg om een schokeffect te realiseren en om vervolgens een ander traject op te starten. Artikel 66 impliceert echter dat jeugdrechters gebonden zijn aan een termijn van een maand. Niemand kan capaciteitsproblemen inroepen om dit soort van scheve situaties in een wet vast te leggen.

Het amendement van de meerderheid bevat een verwijzing naar videoconferenties. Op dat vlak lopen er interessante projecten. Hij vindt dat ook jongeren de vraag naar een videoconferentie moeten kunnen inleiden.

Lorin Parys verduidelijkt dat het amendement van de meerderheid ertoe strekt om de discussie over artikel 66 te voeren in het kader van het jeugdsanctierecht en om te wijzen op de mogelijkheid van videoconferenties.

Op dit ogenblik dienen jongeren na vijf dagen voor de jeugdrechter te verschijnen. Sommige jeugdrechters willen die mogelijkheid behouden omdat ze af en toe aan een jongere een straf willen opleggen met een schokeffect. Dat vindt hij geen goede reden. Een dergelijk schokeffect is namelijk niet in overeenstemming met de filosofie van de integrale jeugdhulp en van het jeugdsanctierecht dat daar deel van uitmaakt. De filosofie die aangehouden moet worden is dat begonnen wordt met de minst ingrijpende maatregel.

Sommige jeugdrechters hanteren echter een betere argumentatie. Als er een onderzoek loopt, moeten ze de jongere soms uit een situatie halen om de feiten te kunnen vaststellen. Vijf dagen is daarvoor vaak voldoende. In dergelijk geval kunnen ze natuurlijk ook op andere instellingen dan op Everberg een beroep doen. Dat een groot deel van de jongeren na vijf dagen wordt vrijgelaten uit Everberg betekent ook dat deze regel niet zomaar mag worden afgeschaft. Deze termijnen kunnen best bekeken worden in het kader van het toekomstige jeugdsanctierecht.

N-VA heeft ook gevraagd of geen beroep kan worden gedaan op een videoconferentie om de jongere na vijf dagen voor de jeugdrechter te laten verschijnen. De jongere is vijf dagen eerder namelijk al in persoon voor de jeugdrechter verschenen, op het ogenblik dat de maatregel genomen is. Zo kan men tegemoetkomen aan de opmerkingen van de balie en van het KRC. In dat verband merkt hij op dat er vorig jaar 230.000 euro werd uitgegeven aan taxi's om jongeren te vervoeren van Everberg naar de jeugdrechter. Deze maatregel zou ertoe leiden dat begeleiders minder tijd moeten stoppen in het vervoer en zich meer kunnen toeleggen op de begeleiding van de jongeren.

Het is beter om deze beslissingen niet te nemen binnen het mozaïekdecreet, maar om hierover eerst een fundamentele discussie te voeren.

Bart Van Malderen zegt dat de videoconferentie op het terrein wordt getest. De signalen zijn positief. Ook hier moet er een evenwicht van rechten gegarandeerd worden. Zijn fractie vindt dat de jongere ook moet kunnen vragen om hiervan gebruik te maken.

Hij stelt vast dat de heer Parys een negatief oordeel velt over de wens om een schokeffect te realiseren. Hijzelf heeft alleen op de bestaande praktijk willen wijzen. Hij herhaalt dat hij tevreden is dat de meerderheid een amendement heeft ingediend om artikel 66 te schrappen. De toepassing van dit artikel kan namelijk diverse negatieve effecten hebben. Op dit ogenblik zijn er diverse redenen om jongeren in Everberg te plaatsen die er niet echt thuishoren. Het kan gaan om observatie, om na te gaan of de jongere ook een traject kan volgen in een ander type van gesloten instelling. Vanwege het capaciteitstekort kan een jongere echter ook in Everberg terecht komen bij een problematische situatie.

Katrien Schryvers ziet de videoconferentie als een belangrijke nieuwe ontwikkeling die op verschillende terreinen een rol kan spelen. De huidige proefprojecten hebben echter betrekking op de contacten tussen jongere en consulent of advocaat. Dat zijn vrijwillige contacten. Het gaat niet over de contacten met de jeugdrechter, want daarvoor is er geen wettelijke basis. Haar vraag om uitleg over videoconferenties in instellingen voor bijzondere jeugdzorg (*Vraag om uitleg* VI.Parl. 2015-16, nr. 759) heeft geleid tot het indienen van een federaal wetsvoorstel. Ze vindt het goed dat dit wordt onderzocht. Daarbij moet er aandacht zijn voor de rechtsbescherming, de randvoorwaarden, de voor- en nadelen, de kosten en de begeleiding. Het is goed dat dit kan gebeuren in het kader van de ontwikkeling van het jeugdsanctierecht.

Vanuit de oppositie hoort ze tegenstrijdige signalen. Aan de ene kant vindt ze dat er te veel is opgenomen in het decreet. Aan de andere kant is er kritiek omdat sommige bepalingen, die niet uitvoerbaar zijn, geschrapt worden en verwezen naar de discussie over het nieuwe jeugdsanctierecht. Ze hoopt die laatste elementen in het najaar van 2016 te bespreken.

Elke Van den Brandt stelt vast dat mevrouw Schryvers haar verkeerd begrepen heeft. Daarom wil ze het standpunt van Groen nog eens verduidelijken. Dit mozaïek-decreet schrapt de mogelijkheid van een jeugdrechter om een kind verplicht naar de jongerenpsychiatrie te sturen. Momenteel is dat om bepaalde redenen immers niet uitvoerbaar. Een ernstig debat over het jeugdrecht kan tot de conclusie leiden dat dit momenteel niet uitvoerbaar is, maar dat het uitvoering verdient omdat het een goed principe is. Ze vindt het geen goed idee om die mogelijkheid te schrappen, want daarmee gebeurt een voorafname op het komende debat over het jeugdrecht.

Behalve artikel 66 en de mogelijkheid om naar jongerenpsychiatrie door te verwijzen zijn er nog andere fundamentele artikelen die behouden blijven. De jeugdrechters komen bij de toegangspoort op hetzelfde niveau als de andere partners. Het KRC vindt dat een goede zaak omdat anders het risico ontstaat dat er misbruik wordt gemaakt van het jeugdrecht om de wachtlijsten te omzeilen. De jeugdrechters vinden dat echter frustrerend. Ze argumenteren dat ze weten wanneer het gaat om een crisissituatie en wanneer niet. Ze verliezen de mogelijkheid om versneld een plaats op te eisen. Die verschillende meningen zijn een debat waard. Ook de gegevensuitwisseling verdient een fundamenteel debat. Het is positief dat de meerderheid, onder druk, artikel 66 uit het ontwerp van decreet wil halen, maar ze vindt dat ook de andere fundamentele debatten uit dit ontwerp van decreet moeten worden gehaald en opgenomen in een ernstig debat over het jeugdrecht.

De heer Parys verklaart dat hij niet akkoord gaat met bepaalde argumenten van de jeugdrechters, bijvoorbeeld het nastreven van een shockeffect. Hij vindt dat men beter kan kiezen voor de minst ingrijpende maatregel. Hij vindt ook dat men voor een diagnose beter naar een diagnostisch centrum trekt. In dit verband waarschuwt Elke Van den Brandt voor het beoordelen van de rechterlijke macht. De scheiding der machten is een basisprincipe van de democratie. Verder merkt ze op dat de rechters vaak geen keuze hebben. Het capaciteitstekort belet hen om hun werk naar behoren te doen.

Lorin Parys sluit zich aan bij de eerdere opmerkingen over videoconferenties. Een aantal belangrijke adviezen moet worden onderzocht in het kader van het jeugdsanctierecht. Er wordt gesproken over de vrijwilligheid. Er is sprake van een aantal praktische voorwaarden die het mogelijk maakt dat de mimiek en de lichaamstaal van de minderjarige en van de aanwezigen in de rechtbank goed gecapteerd worden. Ook de aanwezigheid van de advocaat is een belangrijk element. De adequate rechtsbescherming van de minderjarige moet altijd het uitgangspunt blijven. Een dergelijk systeem kost geld, niet alleen voor de installatie, maar ook

voor onderhoud en training. In een discussie over de rechtsbescherming kunnen de kosten in elk geval geen belangrijk argument zijn. Deze investering kan op termijn misschien ten goede komen van de omkadering van de jongeren die in Everberg verblijven.

Na het amendement van de meerderheid kan hij niet meer akkoord gaan met de opmerking van Elke Van den Brandt dat dit ontwerp van decreet een aantal belangrijke beslissingen neemt. De bepaling in het mozaïekdecreet over gegevensdeling, en dus eigenlijk over het beroepsgeheim, moet zo snel mogelijk worden doorgevoerd. Deze bepaling is niet baanbrekend. Ze zal niet alle problemen in de integrale jeugdhulp als gevolg van een gebrek aan informatiedoorstroming, oplossen maar langer wachten zou schuldig verzuim zijn.

Minister *Jo Vandeurzen* verwijst naar zijn toelichting. Sinds de zesde staatshervorming is Everberg een gemeenschapsinstelling. Vlaanderen wil een eerste aanpassing in de regelgeving via het mozaïekdecreet.

Een opname in Everberg was oorspronkelijk niet bedoeld als een maatregel in het belang van de minderjarigen maar als een maatregel ter bescherming van de samenleving. In die omstandigheden is een parallel getrokken met de wet betreffende de voorlopige hechtenis. De termijn van vijf dagen is overgenomen uit de strafprocedure voor volwassenen omdat rechterlijke controle vereist is vanwege het vrijheidsbenemende karakter van de maatregel.

Momenteel is een maatregel in Everberg evenwel vrijheidsberoving in een gemeenschapsinstelling. Dat is gebaseerd op een uitspraak van het Grondwettelijk Hof. De vijfdagenmaatregel is door die evolutie niet langer nodig.

Het ontwerp van decreet gaat ook niet uit van een minimumtermijn van een maand. Een jeugdrechter kan beslissen tot een verblijf van vijf dagen in Everberg. In werkelijkheid verblijft tachtig percent van de jongeren langer dan vijf dagen in Everberg. De aansluiting op andere jeugdhulp valt immers niet te organiseren op vijf dagen.

Minister *Jo Vandeurzen* kan begrip opbrengen voor de opmerking dat dit deel moet uitmaken van het debat over het toekomstige jeugdrecht. Ondanks de ontstaansgeschiedenis wordt de termijn van vijf dagen door jeugdrechters vaak gebruikt om een korte intense schok te realiseren. Die termijn schrappen betekent niet dat jeugdrechters geen verblijf van minder dan een maand meer kunnen opleggen. Ze kunnen ook achteraf beslissen om het verblijf in te korten op verzoek van de gemeenschapsinstelling of van het openbaar ministerie. Deze maatregel is met veel zorg bekeken. Hij heeft er echter geen probleem mee om dit te bespreken in het kader van het jeugdrecht.

Het mozaïekdecreet heeft een hele weg afgelegd. Heel wat zaken moesten met tal van adviesorganen besproken worden. Sommige elementen zijn pas in de loop van dat proces problematisch geworden. Ondertussen is de discussie over het jeugdrecht ook niet meer zo veraf. In die zin vindt hij dat de commissie, en de meerderheid in het bijzonder, een punt heeft als ze voorstelt om dit te integreren in een ander debat.

In dit ontwerp van decreet wordt een decretale basis gecreëerd voor de situatie in Tongeren. De Vlaamse Gemeenschap heeft met de federale overheid een protocolakkoord afgesloten dat bepaalt dat wie daar nog zit vanuit de federale overheid daar op zijn laatst tot 31 december 2018 blijft wanneer de gevangenis van Haren in gebruik kan worden genomen. Op dat ogenblik moet er een oplossing zijn voor degenen die daar thans verblijven.

Er is een afspraak dat er bij overschrijding van de capaciteit voor uit handen gegeven jongeren mobiliteit moet zijn van de meerderjarige gedetineerden die daar zitten. De bezetting bedraagt op dit ogenblik gemiddeld zeventig tot tachtig percent.

Gedwongen psychiatrische behandeling is een maatregel die sinds jaar en dag is opgenomen in een federale wet. De federale overheid heeft er echter nooit uitvoering aan gegeven. De maatregel is nooit opgenomen in een Vlaams decreet. Na de bevoegdheidsoverdracht is deze bepaling echter in werking getreden op basis van een Belgische wet. Op dat ogenblik was het bepalen van het soort van maatregel al een gemeenschapsbevoegdheid. De Vlaamse Regering schrapt die bepaling in dit ontwerp van decreet om rechtszekerheid te garanderen. Op korte termijn is het immers niet mogelijk om die maatregel uit te voeren. Het is evident dat dit aan bod zal komen in het debat over het nieuwe jeugdrecht. De schrapping is geen voorafname op het toekomstige debat.

De bepaling over het beroepsgeheim is geen technische bepaling. De commissie heeft echter al bij diverse gelegenheden met aandrang gevraagd om dit probleem aan te pakken. Hij kan akkoord gaan met de opmerking van de heer Parys dat het gaat om een minimalistische bepaling. Onder bepaalde voorwaarden zal men in prangende dossiers iets mogen zeggen over een lopende hulpverlening. Dat zal iets meer samenwerking mogelijk maken. Er wordt geen afbreuk gedaan aan het beroepsgeheim. Verder uitstel is niet aangewezen. Als men ooit het systeem van één gezin één plan wil doorvoeren, dan zal men op het federale niveau nog behoorlijk moeten sleutelen aan de wetgeving op het beroepsgeheim.

Eenzelfde opmerking geldt voor het schrappen van de bepaling dat politie en parket niet mogen ingrijpen als een vorm van vrijwillige hulpverlening nog mogelijk is. Soms verschuilt men zich achter het vormelijke karakter van deze bepaling. De commissie heeft meermaals gevraagd om te verduidelijken dat vrijwilligheid niet betekent dat niet geoordeeld kan worden dat de veiligheid van het kind in gevaar is.

Volgens artikel 55 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp moeten jeugdrechters zich met een vraag naar niet-rechtstreeks toegankelijke hulp tot de toegangspoort richten. Dat principe wordt niet gewijzigd. Dit ontwerp van decreet voegt daar alleen aan toe dat artikel 55 ook van toepassing is op maatregelen, vermeld in de ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 29 april 2004, en op maatregelen genomen ten aanzien van jongeren die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

Bart Van Malderen merkt op dat de minister consequent verwijst naar het amendement van de meerderheid. Er zijn echter twee amendementen op artikel 66 ingediend.

Lorin Parys vindt dat de minister een duidelijke uitleg heeft gegeven. De maatregel die een gepast optreden bevordert bij verontrusting moet worden uitgevoerd. Het is bekend dat een bepaalde krant op haar voorpagina uitpakte met de maatregelen in het mozaïekdecreet over Everberg. Dat diezelfde krant 's anderendaags op haar laatste pagina een correctie op dat artikel heeft gepubliceerd, is minder bekend. De jeugdrechters kunnen perfect een maatregel opleggen voor vijf dagen.

Elke Van den Brandt vermoedt dat de heer Parys ook het advies van de Raad van State heeft gelezen, die fundamentele bedenkingen maakt bij artikel 66. Het gaat niet alleen over het technische foutje dat rechtgezet werd in de krant.

Ze erkent dat de minister op een paar punten klaarheid schept. Ze blijft echter benadrukken dat dit een fundamenteel debat is. Als ze vraagt om bepaalde elementen te schrappen, dan betekent dat niet dat die onderwerpen niet behandeld moeten

worden. Het is echter eleganter om dat te doen in een afzonderlijk decreet. Dan is het voor de betrokken actoren duidelijker dat het gaat om een decreet dat hen aanbelangt. Het feit dat een vraag gedragen wordt door het Vlaams Parlement betekent ook niet dat er geen verdere discussie meer mogelijk is. Haar fractie zou een aantal bepalingen uit dit ontwerp van decreet kunnen goedkeuren. In een dergelijk groot pakket is dat echter niet mogelijk omdat enkele debatten niet ernstig gevoerd kunnen worden.

Lorin Parys kan niet akkoord gaan met de opmerking dat het Vlaams Parlement geen ernstig debat kan voeren over een bepaling die opgenomen is in een mozaïek-decreet. Soms is het goed om zaken snel aan te pakken. Over de integrale jeugdhulp zijn al hoorzittingen gehouden (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 455/1). Sommige bepalingen van dit ontwerp van decreet gaan in op vragen van het Vlaams Parlement in de breed gedragen resolutie houdende aanbevelingen voor een verbeterde organisatie en werking van integrale jeugdhulp (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 427/2).

Elke Van den Brandt citeert uit het advies van de Raad van State. Zo kan niemand haar verwijten dat ze oppositie voert, wat volgens sommigen schandelijk is. "Een aantal bepalingen van het ontwerp zijn niet alleen autonome bepalingen, maar zijn dermate belangrijk dat het voor de transparantie en de toegankelijkheid van de regelgeving een slechte zaak is om ze in dit ontwerp van verzameldecreet op te nemen."

"Elk van deze bepalingen is beduidend minder goed vindbaar voor de niet-inge-wijde burger, wanneer ze zoals nu het geval is, voorkomen in een verzameldecreet dat voor het overige wijzigingsdecreten bevat van technische aard. Op basis van het opschrift van het ontwerp van decreet kan die burger allermindst verwachten dat er in dergelijke belangrijke autonome bepalingen voorkomen. De Raad van State dringt er dan ook op aan dat de aangehaalde bepalingen worden ingediend als afzonderlijke ontwerpen van decreet, die dan tegelijkertijd met het ontwerp van verzameldecreet kunnen worden besproken in het Vlaams Parlement."

Minister *Jo Vandeurzen* vindt dat een vormelijk argument.

Katrien Schryvers vindt dat het argument van de buitenstaander die op zoek gaat naar regelgeving geen hout snijdt. Het is niet de bedoeling om week na week afzonderlijke ontwerpen van decreet te bespreken. Wijzigingen aan decreten worden opgenomen in een gecoördineerde tekst.

Lorin Parys vindt dat de amendementen op artikel 66 aantonen dat de bepalingen in dit ontwerp van decreet wel degelijk hun weg vinden naar de bevolking.

6. Pleegzorg

Er worden geen opmerkingen gemaakt over dit hoofdstuk.

7. Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers

Er worden geen opmerkingen gemaakt over dit hoofdstuk.

8. Kinderopvang van baby's en peuters

Jan Bertels stelt vast dat Kind en Gezin de mogelijkheid krijgt om op te treden tegen ouders die verkeerde informatie geven of nalaten om informatie te geven. In de sociale regelgeving bestaan doorgaans mogelijkheden tot vrijstelling van sanctie, terugvordering of het aanrekenen van hogere tarieven vanwege sociaal

behartigenswaardige gevallen. Dat geldt zeker als het gaat om vergetelheden of om het niet begrijpen van de wetgeving. Hij heeft de indruk dat de nieuwe formulering Kind en Gezin verplicht om een sanctie op te leggen. De Vlaamse Regering moet nadere regels bepalen over het factureren van het inkomstentarium en over de schadevergoeding.

Elke Van den Brandt merkt op dat Franstalige crèches bij Kind en Gezin aangesloten zijn omdat de erkenningsnormen daar anders zijn. Dat de verantwoordelijke een minimale kennis van het Nederlands moet hebben, lijkt redelijk. Nu wordt de minimale kennis van het Nederlands ook opgelegd wanneer de verantwoordelijke afwezig is. De vervanger moet aan dezelfde regels voldoen. Wat is het voortraject van deze nieuwe bepaling? Is het bijvoorbeeld ooit voorgevallen dat er een vervanger werd aangeduid om de taalregel te omzeilen? Welke impact zal dit hebben? Zal men de crèche niet moeten sluiten bij ziekte van de verantwoordelijke omdat er geen vervanger is met voldoende kennis van het Nederlands?

De verplichting om de Kinderopvangzoeker te gebruiken wordt geschrapt. Dat is logisch, want het proefproject heeft negatieve resultaten opgeleverd. Er was echter wel een goede reden om met een kinderopvangzoeker te werken. Informatie centraliseren kan namelijk voorkomen dat ouders in verschillende crèches een plaats moeten reserveren. De verplichte kinderopvangzoeker in Brussel blijkt voor- en nadelen te hebben. Ook andere regio's werken met een kinderopvangzoeker. Wordt er naar een alternatief gezocht? Wat is de stand van zaken?

Kinderopvanginitiatieven met minder dan achttien plaatsen hoeven in de toekomst niet meer te beschikken over een kwaliteitshandboek. Komt dit voorstel uit de voortgangswerkgroep? Zullen er in de toekomst nog andere bepalingen toegevoegd worden?

De OCMW's zullen verminderde tarieven voor kinderopvang kunnen goedkeuren. Groen gaat niet akkoord met de regeringsbeslissing om de tarieven te verhogen. De SAR WGG denkt dat die verhoging perverse effecten zal hebben op de armoede en vraagt een evaluatie van die maatregel. De spreekster merkt op dat Brussel een andere manier van werken hanteert. Het kan interessant zijn om die twee werkwijzen te vergelijken. Misschien blijken de Brusselse kinderinitiatieven goed in staat om een inschatting te maken. De SAR WGG stelt ook voor om mensen met een leefloon of een vergelijkbaar inkomen automatisch het laagste tarief toe te kennen. Overweegt de minister deze mogelijkheid?

Bart Van Malderen sluit zich aan bij die laatste opmerking. Deze Vlaamse Regering heeft de ouderbijdrage gevoelig verhoogd en voorziet in de mogelijkheid van een sociale correctie. Dat staat haaks op een beleid van automatische rechtentoekening. Vroeger werd de lagere prijs immers automatisch toegekend. Hij vreest dat dit zal leiden tot een verminderde participatie van de zwakste groepen. Hij steunt de vraag van de SAR WGG om dit systeem te evalueren. Er is namelijk geen armoedetoets uitgevoerd op de verhoging van de ouderbijdrage. De overheid moet elke kans te baat nemen om te evolueren naar een meer automatische toekenning van rechten. Als een algemene regel niet mogelijk is, dan moeten sociale correcties zoveel mogelijk gegroepeerd worden.

Minister *Jo Vandeurzen* respecteert de inhoudelijke bedenkingen. Hij merkt echter op dat de bepalingen over de OCMW's en over de verplichte taalkennis in het mozaïekdecreet worden opgenomen op basis van het advies van de Raad van State bij het Subsidiebesluit en het Vergunningenbesluit. De Raad van State vraagt in die adviezen om daarvoor een rechtsgrond te creëren. Inhoudelijk wordt er niets veranderd.

Hij betreurt dat de kinderopvangzoeker niet de verhoopte resultaten heeft opgeleverd. Men is bezig met het uitrollen van het alternatief. Het is de bedoeling dat de website van Kind en Gezin informatie bevat over het aanbod aan kinderopvang per regio. De beschikbare databanken worden via linken zoveel mogelijk toegankelijk gemaakt.

Het buiten werking stellen van het Kwaliteitsdecreet van 17 oktober 2003 in de kleinere crèches is aan bod gekomen in de voortgangswerkgroep. Op die suggestie kan hij alleen ingaan met een decreet.

De werkwijze voor het toekennen van een verminderd tarief moet op een bepaald moment geëvalueerd worden. Daarvoor is het nog te vroeg. In Brussel is er een ander systeem opgezet.

Bij het opleggen van sancties moet Kind en Gezin uiteraard de beginselen van behoorlijk bestuur respecteren. Er moet een redelijke verhouding zijn tussen de sanctie en de vastgestelde inbreuk. Indien er sprake is van goede trouw, dan mag geen bovenmatige sanctie worden opgelegd. De tekst is ook zo bedoeld.

Jan Bertels besluit dat de tekst verder verfijnd moet worden om geen dubbelzinnigheid te laten bestaan. Hij wil weten of het mogelijk is dat goede trouw en redelijkheid in bepaalde gevallen vergen dat er geen sanctie wordt opgelegd.

Minister *Jo Vandeurzen* heeft er geen probleem mee als de laatste zin wordt aangepast om er zeker van te zijn dat sancties op maat zijn en niet-verplicht cumulatief hoeven te zijn, wat uitdrukkelijk zijn bedoeling is.

Jan Bertels kondigt aan dat hij daarover een amendement zal indienen.

9. Kind en Gezin

Elke Van den Brandt vindt het logisch dat er een rechtsgrond wordt gecreëerd zodat Kind en Gezin relevante persoonsgegevens kan verwerken voor kinderen van minder dan drie jaar. Op die manier wordt voorkomen dat kinderen uit de boot vallen. Ze wil weten hoe de minister reageert op de opmerking dat respect moet worden opgebracht voor de mensen die niet willen meewerken. Het gaat nog altijd om een vrijwillige dienstverlening. Ze vindt dat dit principe ook in Brussel van toepassing moet zijn zodat uitwisseling mogelijk wordt tussen de twee gemeenschappen. De kinderen die noch door ONE noch door Kind en Gezin worden opgevangen, worden thans immers niet gedetecteerd.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat deze bepaling niets verandert aan de bestaande situatie of aan de vrijwilligheid van de dienstverlening. Het is wel belangrijk dat gebruik kan worden gemaakt van de beschikbare databanken. Omwille van het respect voor de privacy, moet het advies worden gevraagd van het sectoraal comité van de Privacycommissie.

Hij heeft aan Kind en Gezin gevraagd om met ONE te overleggen over een meer sluitende aanpak in Brussel. De Brusselse minister is bereid om dat gesprek aan te gaan. Hij heeft geen informatie over de resultaten van deze gesprekken.

10. Personen met een handicap

Er worden geen opmerkingen gemaakt over dit hoofdstuk.

11. Infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

Jan Bertels heeft geen probleem met de A1- en A3-financiële middelen die worden toegekend aan het VIPA. Deze maatregel gaat in vanaf 1 januari 2016. Zal het uitvoeringsbesluit aanpassingen bevatten die retroactief ingaan vanaf 1 januari 2016?

Het is logisch dat de minister daarvoor voortaan advies vraagt aan het raadgevend comité bij het intern verzelfstandigd agentschap Zorg en Gezondheid, en niet bij de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen, afdeling Financiering. Zijn er bij het raadgevend comité personeelwissels te verwachten voor die specifieke materie?

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat het raadgevend comité wordt opgericht. Men kan meteen rekening houden met deze bevoegdheid. Voor bepaalde dossiers moeten er allicht sectorale subcomités worden opgericht.

Het VIPA is bevoegd voor de financiering met ingang van 1 januari 2016 om de continuïteit te waarborgen. Er is al een aantal uitvoeringsbesluiten genomen. De Vlaamse Regering heeft bijvoorbeeld een besluit goedgekeurd over de infrastructuurfinanciering van de PET-scanners. De Raad van State zegt in zijn advies dat een decretale basis en een nationale raad georganiseerd moeten worden.

12. Subsidiëring van initiatieven die zich richten tot personen die betrokken zijn bij een misdrijf

Er worden geen opmerkingen gemaakt over dit hoofdstuk.

13. Toezicht op de naleving van de regelgeving betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Er worden geen opmerkingen gemaakt over dit hoofdstuk.

14. Accreditatie van voorzieningen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Jan Bertels merkt op dat inzage in persoonsgegevens van zorggebruikers een gevoelige zaak is. In dat verband verwijst hij naar de plannen van federaal staatssecretaris Philippe De Backer om gegevens ter beschikking te stellen van farmaceutische bedrijven. Hij veronderstelt dat minister Vandeurzen akkoord kan gaan dat hier het voorzichtigheidsprincipe geldt. Ook de Orde der artsen wil voorkomen dat deze gegevens in verkeerde handen vallen. Daarom verbaast het hem dat een accreditatie-instelling een kopie mag nemen die achteraf niet vernietigd hoeft te worden. Het is bijgevolg niet duidelijk waar deze kopieën achteraf terechtkomen.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de Orde der artsen zelf contact heeft opgenomen naar aanleiding van de accreditatie door The Joint Commission en het NIAZ. De orde handelde niet vanuit een defensieve houding maar vanuit de bezorgdheid om een goede organisatie. De Vlaamse Regering heeft het oorspronkelijke artikel gewijzigd om rekening te houden met de opmerkingen van de Raad van State. Kopieën nemen is alleen mogelijk als inzage van anonieme gegevens niet volstaat. Als het gaat om gezondheidsgegevens, dan is er een principiële machtiging nodig van het sectorale comité van de Privacycommissie. De mensen die de gegevens in handen krijgen, zijn gebonden door het beroepsgeheim en de regelgeving met betrekking tot de persoonlijke levenssfeer moet worden gerespecteerd. De minister denkt dat de nodige checks er wel degelijk in zitten.

Jan Bertels vindt dat proportionaliteit en voorwaarden goed beschreven worden. Zijn vraag is wat er gebeurt met de kopieën als het onderzoek voltooid is.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat het mogelijk is dat de kopieën in het dossier van de accreditatie-instelling moeten blijven zodat die instelling zich desgevraagd kan verantwoorden. Hij preciseert dat die gegevens, in het kader van de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, alleen mogen worden gebruikt voor het opgegeven doel.

Jan Bertels vraagt zich af wie er nog controle heeft over de kopie als het onderzoek afgelopen is. Hij vreest voor oneigenlijk gebruik achteraf.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat de onderzoekers geen toelating zullen krijgen als er gevaar is voor oneigenlijk gebruik. Bij de toelatingsaanvraag zal men moeten garanderen dat de kopieën blijven waar ze moeten zijn.

15. Adoptie

Lorin Parys licht zijn amendement toe. Bij het opstellen van het decreet van 3 juli 2015 is ervan uitgegaan dat Kind en Gezin verantwoordelijk zou zijn voor het toekennen van een vergunning aan de erkende adoptiedienst. Uiteindelijk is dat echter een verantwoordelijkheid geworden van de Vlaamse Regering. Daardoor is ook de bezwaarprocedure zonder voorwerp geworden. Tegen een beslissing van de Vlaamse Regering moet men namelijk steeds bezwaar aantekenen bij de Raad van State.

16. Hulp en dienstverlening aan gedetineerden

Er worden geen opmerkingen gemaakt over dit hoofdstuk.

17. Inwerkingtredingsbepaling

Er worden geen opmerkingen gemaakt over dit hoofdstuk.

Elke Van den Brandt betreurt dat de stemming wordt uitgesteld omdat de Vlaamse Regering haar amendementen nog niet af heeft.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat hij zijn amendementen aan de Raad van State heeft voorgelegd. De selectie van de projecten over chronische zorg is recent. Gezien de te verwachten impact op de Vlaamse bevoegdheden, moet het voor de sector duidelijk zijn dat Vlaanderen mee aan de kar wil trekken van de geïntegreerde chronische zorg.

III. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

1. Algemene bepalingen

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

2. Gezondheidszorg en woonzorg

Artikelen 2 tot en met 36

De artikelen 2 tot en met 36 worden zonder opmerkingen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 37

Amendement nr. 1 van Elke Van den Brandt, Bart Van Malderen en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Elke Van den Brandt verduidelijkt dat dit artikel niet thuishoort in een mozaïek-decreet omdat het een ruimer debat vergt. Met haar amendement gaat ze in op het advies van de Raad van State.

Amendement nr. 1 wordt met 3 stemmen tegen 9 niet aangenomen.

Artikel 37 wordt met 9 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikelen 38 tot en met 43

De artikelen 38 tot en met 43 worden zonder opmerkingen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 43/1 (nieuw) en artikel 43/2 (nieuw)

Amendement nr. 11 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys, Peter Persyn, Griet Coppé en Tine van der Vloet strekt ertoe aan hoofdstuk 2 een nieuw artikel 43/1 toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Art. 43/1. In artikel 63 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 november 2011 en 21 juni 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid worden de zinsnede “woonzorgcentra,” en de woorden “of centra voor kortverblijf” opgeheven;
- 2° in het eerste en het tweede lid worden de zinsnede “woonzorgcentrum,” en de woorden “of centrum voor kortverblijf” telkens opgeheven.”

Amendement nr. 12 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys, Peter Persyn, Griet Coppé en Tine van der Vloet strekt ertoe aan hoofdstuk 2 een nieuw artikel 43/2 toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Art. 43/2. Aan hoofdstuk IV, afdeling III, onderafdeling III, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 november 2011 en 21 juni 2013, wordt een artikel 63/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 63/1. Binnen de perken van de begrotingskredieten en passend binnen de programmatie kan de Vlaamse Regering aan erkende woonzorgcentra en centra voor kortverblijf subsidies verlenen als tegemoetkoming in de infrastructuurkosten in de vorm van een forfait dat periodiek wordt uitbetaald.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaraan het woonzorgcentrum of het centrum voor kortverblijf en de infrastructuur moeten voldoen om voor infrastructuursubsidies in aanmerking te komen. Die hebben onder meer betrekking op:

- 1° de bouwfysische, technische en kwalitatieve normen waaraan de infrastructuur moet voldoen;
- 2° de aanrekening van kosten aan zorggebruikers;
- 3° de cumuleerbaarheid van de subsidies met andere steunmechanismen.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor de toekenning en de uitbetaling van infrastructuursubsidies. Die procedure bevat de mogelijkheid een bezwaar in te dienen.

De Vlaamse Regering kan een gefaseerde invoering, met een bijbehorende aangepaste procedure, bepalen voor het verlenen van infrastructuursubsidies.”.”.

Katrien Schryvers verduidelijkt dat deze amendementen een decretale basis leggen voor het nieuwe financieringsmodel voor de infrastructuur van woonzorgcentra en centra voor kortverblijf.

Elke Van den Brandt weet dat dit amendement gebaseerd is op de resolutie betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2078/3), die werd goedgekeurd met de steun van Groen. Ze vindt het echter niet ernstig om een fundamentele aanpassing aan de financiering van de woonzorgcentra door te voeren via een mozaïekdecreet. Daarom zal ze zich onthouden bij de stemming.

Jan Bertels sluit zich aan bij de opmerking van Elke Van den Brandt. Deze bepaling regelt de financiering van de residentiële ouderenzorg en vergt daarom een debat. Het laatste lid van het nieuwe artikel 43/2 bepaalt dat de Vlaamse Regering een gefaseerde invoering kan bepalen, met een bijbehorende aangepaste procedure voor het verlenen van infrastructuursubsidies. Er kan gefaseerd en op basis van een aangepaste procedure worden afgeweken van het algemene principe. De spreker vraagt of dat neerkomt op een gedeeltelijk forfait.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat eerst de dossiers worden afgehandeld die nog in aanmerking kwamen voor alternatieve VIPA-subsidiëring. Bij de uitrol van de forfait wordt de groep die vroeger in aanmerking kwam voor investeringsubsidies als eerste in het systeem opgenomen. Vervolgens wordt het systeem gefaseerd uitgebreid naar alle initiatieven in de residentiële ouderenzorg die investeringswerken uitvoeren.

Katrien Schryvers merkt op dat de commissie al herhaaldelijk gevraagd heeft naar een nieuwe decretale basis voor de infrastructuursubsidies. Daar maken deze amendementen werk van.

Elke Van den Brandt erkent dat. Dit is echter geen ernstige manier van werken. De bespreking van de conceptnota 'Vlaams welzijns- en zorgbeleid voor ouderen' is gepland, maar intussen wordt de decretale basis voor de financiering van de residentiële ouderenzorg geregeld met een amendement op dit mozaïekdecreet, dat slechts verspreid wordt op de dag van de stemming.

Jan Bertels sluit zich aan bij de opmerking over de draagwijdte van deze amendementen. Hij informeert naar de betekenis van de tweede voorwaarde om voor infrastructuursubsidies in aanmerking te komen, namelijk de aanrekening van kosten aan zorggebruikers.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat er bij het berekenen van de dagprijs rekening moet worden gehouden met de investeringssubsidie. Het is niet de bedoeling dat voorzieningen de investeringskosten, waarvoor ze investeringssubsidies krijgen, doorrekenen in de dagprijs.

Jan Bertels wil weten of er een een-op-eenrelatie is tussen de investeringssubsidie en de verlaging van de dagprijs.

Minister *Jo Vandeurzen* ontkent dat. Er is wel een techniek nodig om de investeringssubsidie zichtbaar te maken in het systeem, zodat er rekening mee kan worden gehouden bij een aanvraag tot verhoging van de dagprijzen.

Jan Bertels kondigt aan dat hij een tweede lezing vraagt omdat hij de draagwijdte van dit artikel wil begrijpen. Hij wordt daarin gesteund door *Elke Van den Brandt*.

Amendement nr. 11 wordt met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Amendement nr. 12 wordt met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

3. Vervanging van de term 'vereniging zonder winstoogmerk' in meerdere sectorale decreten

Artikelen 44 tot en met 56

De artikelen 44 tot en met 56 worden zonder opmerkingen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

4. Netwerk voor de gegevensdeling tussen de actoren van de zorg

Artikel 57

Amendement nr. 2 van *Elke Van den Brandt* strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Elke Van den Brandt verwijst naar de motivering bij amendement nr. 1.

Amendement nr. 2 wordt met 1 stem tegen 9 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.

Artikel 57 wordt met 9 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

5. Bijzondere jeugdbijstand

Artikelen 58 tot en met 65

De artikelen 58 tot en met 65 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 66

Amendement nr. 3 van *Elke Van den Brandt* en *Bart Van Malderen* strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Amendement nr. 4 van *Katrien Schryvers*, *Lorin Parys*, *Martine Taelman*, *Peter Persyn*, *Vera Jans* en *Tine Van der Vloet* strekt er eveneens toe dit artikel te schrappen.

Elke Van den Brandt merkt op dat dit uitvoerig aan bod kwam in de algemene bespreking. Daarover bestaat er een consensus.

Katrien Schryvers stelt vast dat het amendement van de meerderheid een omstandigere verantwoording bevat dan het amendement van de oppositie. Ze vindt het belangrijk om alternatieve mogelijkheden, zoals videoconferenties, te onderzoeken, die beoordeeld kunnen worden in het kader van het toekomstige jeugdrecht.

Elke Van den Brandt stelt vast dat een amendement van de oppositie zelfs niet kan worden goedgekeurd als meerderheid en oppositie het eens zijn. Daarvoor beroept de meerderheid zich op het argument dat ze een betere motivering heeft gegeven.

Lorin Parys sluit zich aan bij de opmerking van *Katrien Schryvers* dat er een wezenlijk verschil is tussen het amendement van de meerderheid en dat van de oppositie. De meerderheid heeft het namelijk ook over het organiseren van videoconferenties.

Elke Van den Brandt merkt op dat beide amendementen hetzelfde artikel schrappen.

Bart Van Malderen betreurt dat de meerderheid niet in staat is om te erkennen dat een idee van de oppositie goed kan zijn. In essentie zijn de twee amendementen identiek: ze schrappen een artikel dat in de samenleving wordt gecontesteerd. De inhoud van het debat wordt opgenomen in een verslag dat integraal deel uitmaakt van het document. De oppositie heeft voor het gebruik van videoconferenties een aantal voorwaarden geformuleerd die verder gaan dan in de verantwoording bij het amendement van de meerderheid. Zijn fractie vindt namelijk dat de vraag tot het organiseren van een videoconferentie ook van de jongere zelf moet kunnen uitgaan.

Minister *Jo Vandeurzen* ontkent niet dat de oppositie goede ideeën kan hebben. Een voorstel van de oppositie kan echter gebaseerd zijn op andere argumenten. Als iemand zich later afvraagt waarom de meerderheid dit amendement goedgekeurd heeft, dan zal hij teruggrijpen naar de verantwoording bij het amendement van de meerderheid.

Bart Van Malderen stelt vast dat de meerderheid in een mozaïekdecreet fundamentele hervormingen door het Vlaams Parlement jaagt. Haar terughoudendheid om een amendement van de oppositie goed te keuren kan ze echter niet overwinnen.

Katrien Schryvers zegt dat de oppositie haar amendement minimaal verantwoordt, terwijl de meerderheid een amendement voorlegt met een uitgebreide verantwoording. De oppositie vraagt de meerderheid haar amendement goed te keuren, met het argument dat de oppositie akkoord gaat met de verantwoording van de meerderheid. Ze erkent dat meerderheid en oppositie tot dezelfde conclusie komen.

Elke Van den Brandt vindt dat het gaat over de manier waarop de meerderheid omgaat met de oppositie. Als de meerderheid zoveel belang hecht aan deze verantwoording, dan had ze daarover overleg kunnen plegen met de oppositie.

Uiteindelijk beslissen *Elke Van den Brandt* en *Katrien Schryvers* hun amendementen nr. 3 en nr. 4 in te trekken.

Er wordt een nieuw amendement nr. 13 ingediend door *Katrien Schryvers*, *Lorin Parys*, *Freya Saeys*, *Elke Van den Brandt*, *Bart Van Malderen* en *Jan Bertels* dat ertoe strekt artikel 66 te schrappen.

Amendement nr. 13 wordt eenparig met 13 stemmen aangenomen.

Artikelen 67 en 68

De artikelen 67 en 68 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

6. Integrale jeugdhulp

Artikelen 69 tot en met 72

De artikelen 69 tot en met 72 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 73

Amendement nr. 14 van Katrien Schryvers, Lorin Parys, Freya Saeys, Tine van der Vloet, Cindy Franssen en Caroline Croo strekt ertoe in punt 3° van de voorgestelde tekst op de eerste regel de zinsnede "artikel 37, §2, 6°, 7°, 10°" te vervangen door de zinsnede "artikel 37, §2, eerste lid, 7°".

Katrien Schryvers zegt dat het om een technische correctie gaat. In punt 3° van de vervangende tekst van artikel 55, eerste lid, van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp wordt ten onrechte verwezen naar artikel 37, §2, eerste lid, 6° en 10°, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade. Die punten 6° en 10° worden immers opgeheven door artikel 67, 1°, van het ontwerp van decreet.

Amendement nr. 14 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 73 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 74 tot en met 76

De artikelen 74 tot en met 76 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

7. Pleegzorg

Artikelen 77 tot en met 79

De artikelen 77 tot en met 79 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

8. Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (kandidaat-)pleegzorgers

Artikel 80

Artikel 80 wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

9. Kinderopvang van baby's en peuters

Artikelen 81 tot en met 83

De artikelen 81 tot en met 83 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 84

Amendement nr. 9 van Jan Bertels, Elke Van den Brandt en Bart Van Malderen strekt ertoe aan de onder punt 2° voorgestelde tekst een zin toe te voegen, die luidt als volgt: "Kind en Gezin kan beslissen af te zien van deze schadevergoeding in geval van overmacht, goede trouw of indien sprake van behartenswaardige gevallen."

Jan Bertels legt uit dat dit amendement voortvloeit uit de algemene bespreking. Er was consensus over dat er niet automatisch een schadevergoeding wordt opgelegd indien gevraagde informatie uitblijft. Om daarover geen onduidelijkheid te laten bestaan, heeft hij de klassieke regel van het sociaal recht overgenomen in het amendement. Deze regel impliceert dat er afgezien kan worden van boetes, verhogingen van tarieven of schadevergoedingen in geval van overmacht, goede trouw of behartigenswaardige gevallen.

Minister *Jo Vandeurzen* erkent dat het amendement beantwoordt aan de geest van de discussie tijdens de algemene bespreking. Hij had wel gehoopt dat het amendement van de oppositie zou bepalen dat de Vlaamse Regering daarvoor nadere regels bepaalt. Dit amendement impliceert dat Kind en Gezin moet afzien van de betaling van een schadevergoeding. Dan moet men ook voorzien in een mogelijkheid om tegen die beslissing beroep aan te tekenen.

Jan Bertels merkt op dat de oorspronkelijke tekst aan Kind en Gezin toelaat om gegevens op te vragen. Als Kind en Gezin de schadevergoeding kan opleggen, dan lijkt het logisch dat deze instantie ook kan afzien van een schadevergoeding.

Minister *Jo Vandeurzen* erkent dat het artikel niet de verplichting wil opleggen om een schadevergoeding te vragen.

Jan Bertels brengt in herinnering dat de conclusie van de discussie was dat het aangewezen was om dit expliciet op te nemen in dit artikel.

Bart Van Malderen bevestigt dat noch het principe, noch de noodzaak van een verduidelijking in de algemene bespreking werden betwist.

Amendement nr. 9 wordt eenparig met 13 stemmen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 84 wordt eenparig met 13 stemmen aangenomen.

Artikelen 85 tot en met 90

De artikelen 85 tot en met 90 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

10. Kind en Gezin

Artikelen 91 tot en met 93

De artikelen 91 tot en met 93 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

11. Personen met een handicap

Artikelen 94 tot en met 100

De artikelen 94 tot en met 100 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

12. Infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

Artikelen 101 tot en met 105

De artikelen 101 tot en met 105 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

13. Subsidiëring van initiatieven die zich richten tot personen die betrokken zijn bij een misdrijf

Artikelen 106 en 107

Amendement nr. 5 van Elke Van den Brandt, Bart Van Malderen en Jan Bertels strekt ertoe dit hoofdstuk, dat bestaat uit de artikelen 106 en 107, te schrappen.

Elke Van den Brandt verwijst naar haar argumentatie bij amendement nr. 1.

Amendement nr. 5 wordt met 3 stemmen tegen 10 niet aangenomen.

De artikelen 106 en 107 worden met 10 stemmen tegen 3 aangenomen.

14. Toezicht op de naleving van de regelgeving betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Artikel 108

Amendement nr. 6 van Elke Van den Brandt, Bart Van Malderen en Jan Bertels strekt ertoe dit hoofdstuk, dat bestaat uit het artikel 108, te schrappen.

Elke Van den Brandt verwijst naar haar argumentatie bij amendement nr. 1.

Amendement nr. 6 wordt met 3 stemmen tegen 10 niet aangenomen.

Artikel 108 wordt met 10 stemmen tegen 3 aangenomen.

15. Accreditatie van voorzieningen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Artikel 109

Amendement nr. 7 van Elke Van den Brandt, Bart Van Malderen en Jan Bertels strekt ertoe dit hoofdstuk, dat bestaat uit het artikel 109, te schrappen.

Elke Van den Brandt verwijst naar haar argumentatie bij amendement nr. 1.

Amendement nr. 7 wordt met 3 stemmen tegen 10 niet aangenomen.

Artikel 109 wordt met 10 stemmen tegen 3 aangenomen.

16. Adoptie

Artikelen 110 en 111

De artikelen 110 en 111 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 111/1 (nieuw)

Amendement nr. 8 van Lorin Parys, Katrien Schryvers, Martine Taelman, Peter Persyn, Vera Jans en Tine Van der Vloet strekt ertoe om een nieuw artikel 111/1 in te voegen, dat luidt als volgt:

“Art. 111/1. In artikel 15, §2, van het decreet van 3 juli 2015 houdende regeling van de binnenlandse adoptie van kinderen en houdende wijziging van het decreet

van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen wordt de zin "Tevens voorziet zij in een bezwaarprocedure." opgeheven."

Lorin Parys verwijst naar zijn toelichting bij de algemene bespreking. Deze bepaling wordt geschrapt aangezien het niet Kind en Gezin maar de Vlaamse Regering is die de erkenning uitreikt.

Amendement nr. 8 wordt eenparig met 13 stemmen aangenomen.

Artikel 112

Artikel 112 wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

17. Hulp- en dienstverlening aan gedetineerden

Artikelen 113 en 114

De artikelen 113 en 114 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 114/1 (nieuw)

Amendement nr. 10 van de Vlaamse Regering strekt ertoe een nieuw hoofdstuk 17/1, dat bestaat uit een artikel 119/1, in te voegen, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 17/1. Geïntegreerde zorg voor chronisch zieken

Art. 119/1. De Vlaamse Regering kan projecten over de geïntegreerde zorg voor chronisch zieken toestaan.

De Vlaamse Regering kan, voor de projecten vermeld in het eerste lid, afwijkingen toestaan op de bepalingen over de erkenning en financiering die door haar werden uitgevaardigd in uitvoering van het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders en het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009.

Bij het toekennen van een afwijking moet in ieder geval de veiligheid en de kwaliteit van de zorg voldoende gewaarborgd blijven.

Er wordt verstaan onder project een specifiek initiatief met betrekking tot de geïntegreerde zorg voor chronisch zieken dat regiogebonden is en dat gekenmerkt wordt door een tijdelijk, vernieuwend en experimenteel karakter."

Minister *Jo Vandeurzen* verwijst naar zijn aankondiging tijdens de algemene bespreking. Federaal minister Maggie De Block heeft een oproep gelanceerd voor experimentele projecten met geïntegreerde zorg voor chronisch zieken. De eerste selectie van projecten vond reeds plaats. De gemeenschappen hebben zich ertoe geëngageerd om daaraan mee te werken. Dat is een goede zaak want er zijn steeds meer chronische zorgvragen en er is steeds meer comorbiditeit, ook in de ouderenzorg. Deze decretale basis biedt partners die binnen de Vlaamse bevoegdheid vallen de kans om daaraan te participeren. Daarvoor wil hij bij besluit een regelluw kader en een financieel kader scheppen.

De *commissievoorzitter* merkt op dat de commissie een technische correctie moet doorvoeren. Het nieuw in te voeren artikel wordt namelijk niet 119/1 maar 114/1.

De commissie stemt daarmee in.

Amendement nr. 10 wordt eenparig met 13 stemmen aangenomen.

18. Inwerkingtredebepaling

Artikel 115

Amendement nr. 15 van Katrien Schryvers, Peter Persyn, Freya Saeys, Tine van der Vloet, Cindy Franssen en Caroline Croo, strekt ertoe het vijfde lid te vervangen door wat volgt: "Artikel 94, 102, 104 en 105 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2016."

Katrien Schryvers licht toe dat dit amendement de inwerkingtreding van artikel 103 van het ontwerp van decreet wijzigt. Dat artikel regelt de financiering van infrastructuurinvesteringen van medisch-technische diensten van ziekenhuizen. Om technische redenen kan dit artikel niet in werking treden op 1 januari 2016.

Jan Bertels begrijpt dat dit amendement juridisch-technisch noodzakelijk is. Hij wil van de minister vernemen wat de inhoud is van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2016.

Minister *Jo Vandeurzen* verduidelijkt dat Vlaanderen voor de zesde staatshervorming al bevoegd was voor de 60 procent VIPA-investeringen in de ziekenhuizen. Nu wordt het ook bevoegd voor de overige 40 procent uit de bouwkalender die in het budget van de financiële middelen komt, voor het groot onderhoud en de herconditioneringswerken, het systeem dat bij besluit stopgezet werd, en voor de investeringsfinanciering van zware medische apparatuur, voor zover daartoe aanleiding is in de regelgeving.

Dat werd een eerste keer toegepast voor de PET-scanners. Vlaanderen had van de federale overheid een programmatieruimte gekregen voor zes PET-scanners. Die ruimte heeft het ingevuld. Thans moet Vlaanderen middelen vrijmaken om de afschrijvingen en de kosten van de toestellen te financieren. Het besluit vindt zijn rechtsgrond in een artikel van de Gecoördineerde Ziekenhuiswet dat niet buiten werking mag worden gesteld.

De financiering van de NMR-scanners werd door de vorige federale regering niet geregeld met middelen uit de A1- en A3-financiering. De Vlaamse overheid hoeft daarin niet tussen te komen. Voor de PET-scanners is dat blijven verlopen via de investeringstoelagen. Daarvoor komt Vlaanderen wel tussen.

Jan Bertels merkt op dat er onder de ziekenhuizen mogelijks discussie zal ontstaan over het besluit voor de PET-scanners. De minister wil het besluit gepubliceerd krijgen voor de publicatie van het mozaïekdecreet. Het artikel van de federale ziekenhuiswetgeving blijft namelijk in werking tot tien dagen na de publicatie.

Minister *Jo Vandeurzen* repliceert dat het besluit al definitief goedgekeurd is door de Vlaamse Regering, na de aanpassing ervan aan de opmerkingen van de Raad van State. Het is al verzonden naar het Belgisch Staatsblad. Dat besluit regelt de PET-scan en wellicht ook de NMR oude stijl. Voor de NMR lopen er namelijk twee financieringssystemen.

Jan Bertels benadrukt dat dit juridisch-technische amendement niet noodzakelijk neutraal is.

Minister *Jo Vandeurzen* geeft aan niet akkoord te gaan met deze opmerking.

Amendement nr. 15 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 115 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

IV. Tweede lezing en stemming

De commissievoorzitter verduidelijkt dat de tweede lezing focust op alle artikelen waarop een amendement is ingediend.

Artikel 37

Amendement nr. 1 van Elke Van den Brandt, Bart Van Malderen en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Elke Van den Brandt zegt dat ze dit artikel wil schrappen omdat de Raad van State terecht adviseert om deze fundamentele en autonome bepaling in een afzonderlijk decreet te regelen. De meerderheid is daar tijdens de eerste lezing niet op ingegaan.

Ze houdt haar amendement aan omdat ze de wijze waarop dit ontwerp van decreet wordt behandeld omschrijft als 'niet elegant' en 'een klucht'. Er is lang op het ontwerp van decreet gewacht. Over enkele artikelen is onderhandeld met de betrokken sector. Het Vlaams Parlement is echter op geen enkel moment ernstig betrokken.

Verzameldecreten zijn enkel geschikt voor louter technische bepalingen. De meerderheid moet daar voortaan rekening mee houden. Inhoudelijke bepalingen verdienen een afzonderlijk decreet, zodat het Vlaams Parlement ze op een correcte wijze kan behandelen.

Bart Van Malderen beaamt dat verzameldecreten zelden geroemd worden voor hun schoonheid. Verzameldecreten zijn er om technische bepalingen te regelen. Voor alle andere bepalingen zijn er andere rechtsmiddelen en procedures.

Dit ontwerp van decreet bevat tal van bepalingen die verder gaan dan louter technische aanpassingen. Het ontwerp van decreet wordt gebruikt om zaken geregeld te krijgen. Als de meerderheid op voorstel van de Vlaamse Regering amendementen indient, scheelt er iets. Het protest van de sp.a daartegen blijft.

De kritiek op artikel 37 ligt in dezelfde lijn. De samenwerkingsverbanden functioneren. Ze worden geregeld in een aantal koninklijke besluiten. Niets belet de Vlaamse Regering om op de procedureel correcte manier een decretaal kader te scheppen.

Het amendement wordt aangehouden. Er volgen geen verdere procedurele demarches omdat het niet de bedoeling is een sector gedeeltelijk in gevaar te brengen. Dit artikel geeft de Vlaamse Regering een ruime delegatie. Daar was beter een ruim debat aan voorafgegaan. Dat een visie ontbreekt, is een smet op het blazoen van de Vlaamse Regering.

Amendement nr. 1 wordt met 3 stemmen tegen 11 niet aangenomen.

Artikel 37 wordt met 11 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikelen 43/1 en 43/2

Amendementen nr. 16 en nr. 17 van Katrien Schryvers, Peter Persyn, Martine Taelman, Bart Van Malderen, Elke Van den Brandt en Jan Bertels op de in eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen, strekken ertoe artikel 43/1 en artikel 43/2 te schrappen.

Katrien Schryvers wil deze tijdens de eerste lezing bij amendement toegevoegde bepaling uit het ontwerp van decreet halen. De meerderheid engageert zich om deze bepaling op een later moment in een afzonderlijk ontwerp van decreet aan het Vlaams Parlement voor te leggen.

Jan Bertels vindt het belangrijk dat over het nieuwe financieringsmodel voor de infrastructuur van de woonzorgcentra en de centra voor kortverblijf een volwaardig debat gevoerd kan worden. Thans is het niet duidelijk welke volmacht de Vlaamse Regering krijgt.

De artikelen 43/1 en 43/2 zijn gebaseerd op de resolutie betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen. Jan Bertels drukt de hoop uit dat het aangekondigde ontwerp van decreet op de volledige resolutie gebaseerd zal zijn.

Elke Van den Brandt is tevreden dat de bij amendement toegevoegde bepalingen uit het ontwerp van decreet worden gehaald.

De toegevoegde bepalingen gaven de Vlaamse Regering immers een grote machtiging. Bovendien probeerde de meerderheid alle adviezen en een ernstig parlementair debat te vermijden door met een amendement op een verzameldecreet te werken.

Het engagement van de meerderheid om dit op een later moment op een volwaardige wijze te hernemen betekent dat hierover niet alleen advies zal worden verleend door de Raad van State, maar ook door alle andere adviesorganen. Daarna kan het Vlaams Parlement alle gangbare parlementaire stappen zetten.

Ze wenst niet dat de meerderheid dit nog voor het zomerreces in een afzonderlijk decreet bij hoogdringendheid door de plenaire vergadering laat goedkeuren. Als wederdienst ziet zij af van de mogelijkheden die het reglement van het Vlaams Parlement haar biedt om de verdere behandeling van dit ontwerp van decreet te vertragen.

Katrien Schryvers zegt dat de meerderheid akkoord gaat met een volwaardige behandeling van deze thematiek in een afzonderlijk ontwerp van decreet.

Amendement nr. 16 wordt eenparig met 14 stemmen aangenomen.

Amendement nr. 17 wordt eenparig met 14 stemmen aangenomen.

Artikel 57

Amendement nr. 2 van Elke Van den Brandt strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Elke Van den Brandt verwijst naar haar argumentatie bij artikel 37.

Amendement nr. 2 wordt met 1 stem tegen 11 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.

Artikel 57 wordt met 11 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 66

Amendement nr. 13 van Katrien Schryvers, Lorin Parys, Freya Saeys, Elke Van den Brandt, Bart Van Malderen en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Amendement nr. 13 wordt eenparig met 14 stemmen aangenomen.

Artikel 73

Amendement nr. 14 van Katrien Schryvers, Lorin Parys, Freya Saeys, Tine van der Vloet, Cindy Franssen en Caroline Croo strekt ertoe in punt 3° van de voorgestelde tekst op de eerste regel de zinsnede "artikel 37, §2, 6°, 7°, 10°" te vervangen door de zinsnede "artikel 37, §2, eerste lid, 7°".

Amendement nr. 14 wordt eenparig met 14 stemmen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 73 wordt eenparig met 14 stemmen aangenomen.

Artikel 84

Amendement nr. 9 van Jan Bertels, Elke Van den Brandt en Bart Van Malderen strekt ertoe aan de onder punt 2° voorgestelde tekst een zin toe te voegen, die luidt als volgt: "Kind en Gezin kan beslissen af te zien van deze schadevergoeding in geval van overmacht, goede trouw of indien sprake van behartenswaardige gevallen."

Peter Persyn vraagt wat de consequenties zijn van de retroactieve inwerkingtreding van dit artikel.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat Kind en Gezin deze bevoegdheid sowieso nog niet heeft.

Amendement nr. 9 wordt zonder opmerkingen eenparig met 14 stemmen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 84 wordt eenparig met 14 stemmen aangenomen.

Artikelen 106 en 107

Amendement nr. 5 van Elke Van den Brandt, Bart Van Malderen en Jan Bertels strekt ertoe de artikelen 106 en 107 te schrappen.

Amendement nr. 5 wordt met 3 stemmen tegen 11 niet aangenomen.

De artikelen 106 en 107 worden met 11 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 108

Amendement nr. 6 van Elke Van den Brandt, Bart Van Malderen en Jan Bertels strekt ertoe om artikel 108 te schrappen.

Amendement nr. 6 wordt met 3 stemmen tegen 11 niet aangenomen.

Artikel 108 wordt met 11 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 109

Amendement nr. 7 van Elke Van den Brandt, Bart Van Malderen en Jan Bertels strekt ertoe om artikel 109 te schrappen.

Amendement nr. 7 wordt met 3 stemmen tegen 11 niet aangenomen.

Artikel 109 wordt met 11 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 111/1

Amendement nr. 8 van Lorin Parys, Katrien Schryvers, Martine Taelman, Peter Persyn, Vera Jans en Tine Van der Vloet strekt ertoe om een nieuw artikel 111/1 in te voegen, dat luidt als volgt: "Art. 111/1. In artikel 15, §2, van het decreet van 3 juli 2015 houdende regeling van de binnenlandse adoptie van kinderen en houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen wordt de zin "Tevens voorziet zij in een bezwaarprocedure." opgeheven."

Amendement nr. 8 wordt eenparig met 14 stemmen aangenomen.

Hoofdstuk 17/1. Geïntegreerde zorg voor chronisch zieken

Artikel 114/1

Amendement nr. 10 van de Vlaamse Regering strekt ertoe een nieuw hoofdstuk 17/1 in te voegen, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 17/1. Geïntegreerde zorg voor chronisch zieken

Art. 119/1. De Vlaamse Regering kan projecten over de geïntegreerde zorg voor chronisch zieken toestaan.

De Vlaamse Regering kan, voor de projecten vermeld in het eerste lid, afwijkingen toestaan op de bepalingen over de erkenning en financiering die door haar werden uitgevaardigd in uitvoering van het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders en het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009.

Bij het toekennen van een afwijking moet in ieder geval de veiligheid en de kwaliteit van de zorg voldoende gewaarborgd blijven.

Er wordt verstaan onder project een specifiek initiatief met betrekking tot de geïntegreerde zorg voor chronisch zieken dat regiogebonden is en dat gekenmerkt wordt door een tijdelijk, vernieuwend en experimenteel karakter."

De *commissievoorzitter* wijst op de technische correctie. Het nieuw in te voeren artikel wordt namelijk niet 119/1 maar 114/1.

Elke Van den Brandt zal dit amendement opnieuw goedkeuren. Het is positief dat deze experimenten van start kunnen gaan. Over dit amendement is ten minste advies ingewonnen door de Raad van State. Ze hoopt dat de Federale Regering en de Vlaamse Regering dergelijke dossiers voortaan beter voorbereiden zodanig dat op een elegantere manier voor een decretale basis kan worden gezorgd.

Amendement nr. 10 wordt eenparig met 14 stemmen aangenomen.

Artikel 115

Amendement nr. 15 van Katrien Schryvers, Peter Persyn, Freya Saeys, Tine van der Vloet, Cindy Franssen en Caroline Croo strekt ertoe het vijfde lid te vervangen door wat volgt: "Artikel 94, 102, 104 en 105 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2016."

Jan Bertels volgt de juridisch-technische argumenten van minister Vandeurzen. De discussie over de toewijzing van de PET-scans zal op een ander niveau en volgens een andere procedure gevoerd worden.

Amendement nr. 15 wordt met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 115 wordt met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

V. Stemming over het geheel

Het geamendeerde ontwerp van decreet wordt met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Bart VAN MALDEREN,
voorzitter

Elke VAN DEN BRANDT
Katrien SCHRYVERS
Lorin PARYS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

CADO	Collectieve Autonome Dagopvang
JoKER	jongeren- en kindeffectrapportage, jongeren- en kindeffectrapport
KRC	Kinderrechtencommissariaat
NIAZ	Nederlands Instituut voor Accreditatie in de Zorg
NMR	Nucleaire Magnetische Resonantie
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
ONE	Office de la Naissance et de l'Enfance
PET	Positron Emission Tomografie
RIA	reguleringsimpactanalyse
RIZIV	Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
rob	rustoord voor bejaarden
rvt	rust- en verzorgingstehuis
SAR WGG	Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VAPH	Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap
VIP ²	Vlaams Indicatorenproject voor Patiënten en Professionals
VIPA	Vlaams Infrastructuurfondsvoor Persoonsgebonden Aangelegenheden

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Gezondheidszorg en woonzorg

Afdeling 1. Vlaams Instituut voor Kwaliteit van Zorg

Art. 2. De Vlaamse Regering kan een Vlaams Instituut voor Kwaliteit van Zorg oprichten of meewerken aan de oprichting ervan, om te werken aan de verbetering van de kwaliteit van zorg in diverse sectoren van de Vlaamse gezondheidszorg en woonzorg. Het instituut heeft de volgende opdrachten:

- 1° het ondersteunen van de ontwikkeling van valide kwaliteitsindicatoren;
- 2° het ontwikkelen en veralgemenen van een of meer registratiesystemen voor de kwaliteitsindicatoren;
- 3° het stimuleren en ondersteunen van de voorzieningen en zorgverstrekkers om zelf met kwaliteitsindicatoren te werken, zodat die indicatoren voor hen een hulpmiddel zijn om de kwaliteit van zorg te verbeteren;
- 4° het tot stand brengen van de publieke transparantie van de algemene en voorzienings specifieke resultaten van de kwaliteitsindicatoren via publicatie online.

Er wordt verstaan onder:

- 1° gezondheidszorg: zorg die verstrekt wordt in het raam van de aangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, I, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
- 2° woonzorg: woonzorg als vermeld in artikel 2, 1°, van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009.

De Vlaamse Regering kan de opdrachten, vermeld in het eerste lid, nader regelen.

Art. 3. §1. Het Vlaams Instituut voor Kwaliteit van Zorg voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1° het instituut is opgericht als een vereniging zonder winstoogmerk;
- 2° de organisaties die verantwoordelijkheid dragen voor of die rechtstreeks belang hebben bij de kwaliteit van zorg in de sector van de eerstelijnszorg, de algemene ziekenhuizen, de geestelijke gezondheidszorg en de ouderenzorg of de sectoren van de Vlaamse gezondheidszorg en woonzorg waartoe de werking van het instituut wordt uitgebreid, zijn actief betrokken bij de werking van en de besluitvorming binnen het instituut;
- 3° de relevante entiteiten van de Vlaamse administratie kunnen vertegenwoordigd zijn in het instituut;
- 4° het instituut neemt de opdrachten, vermeld in artikel 2, eerste lid, op in zijn statutaire doelstellingen en voert die opdrachten uit;
- 5° het instituut stelt jaarlijks een planning op van zijn werkzaamheden en legt die ter goedkeuring voor aan het agentschap, aangewezen door de Vlaamse Regering;
- 6° het instituut legt jaarlijks een boekhoudkundig verslag van alle verrichtingen en een werkingsverslag betreffende het voorbije werkjaar voor aan het agentschap, aangewezen door de Vlaamse Regering, volgens de vormvereisten die de Vlaamse Regering bepaalt.

§2. De Vlaamse Regering kan, binnen de beschikbare begrotingskredieten, een jaarlijkse subsidie toekennen aan het Vlaams Instituut voor Kwaliteit van Zorg voor de uitvoering van zijn opdrachten. Ze kan het subsidiebedrag en de voorwaarden voor de vaststelling, de uitbetaling en de terugvordering van de subsidie bepalen.

§3. De Vlaamse Regering kan een beheersovereenkomst sluiten met het Vlaams Instituut voor Kwaliteit van Zorg en de inhoud van die overeenkomst bepalen.

Afdeling 2. Preventief gezondheidsbeleid

Onderafdeling 1. Tabaksontwenning

Art. 4. In artikel 37, §20, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, ingevoegd bij de wet van 22 februari 1998 en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2005, 22 december 2008 en 27 december 2012, worden het tweede en het derde lid opgeheven.

Art. 5. Het koninklijk besluit van 31 augustus 2009 inzake de tegemoetkoming van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen voor de hulp bij tabaksontwenning wordt opgeheven.

Onderafdeling 2. Wijzigingen van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid

Art. 6. In artikel 2 van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, gewijzigd bij het decreet van 20 maart 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 2° wordt vervangen door wat volgt:

“2° bevolkingsonderzoek: een geheel van acties met betrekking tot een onderzoek naar een ziekte of aandoening of naar risicofactoren, voorstadia of verwickelingen ervan, aangeboden aan een groep personen. Dat onderzoek gebeurt niet naar aanleiding van gezondheidsklachten van individuele personen die uit eigen beweging worden geformuleerd, en die verband houden met de opgespoorde ziekte of aandoening of de risicofactoren, voorstadia of verwickelingen ervan;”;

2° punt 17° wordt vervangen door wat volgt:

“17° individuele zorgaanbieder: een persoon die meewerkt aan een of meer initiatieven van het Vlaamse preventieve gezondheidsbeleid, al dan niet in een mono- of multidisciplinair samenwerkingsverband, en die daarvoor erkend of gesubsidieerd kan worden door de Vlaamse Regering;”;

3° in punt 22° worden de woorden “een van rechtswege erkende of een door de Vlaamse Regering erkende of erkende en gesubsidieerde organisatie” vervangen door de zinsnede “een van rechtswege erkende organisatie, een door de Vlaamse Regering erkende of erkende en gesubsidieerde organisatie, of een organisatie die gesubsidieerd wordt via een beheersovereenkomst”;

4° in punt 23° worden de woorden “die van rechtswege erkend en gesubsidieerd is of door de Vlaamse Regering erkend of erkend en gesubsidieerd wordt” vervangen door de zinsnede “die van rechtswege erkend en gesubsidieerd is, door de Vlaamse Regering erkend of erkend en gesubsidieerd wordt, of gesubsidieerd wordt via een beheersovereenkomst,”;

5° in punt 34° wordt b) vervangen door wat volgt:

- “b) de gezondheidsschade door ziekten of aandoeningen te beperken of de genezingskansen te vergroten door tijdige detectie van of vroege interventie bij ziekten, aandoeningen of de aanleg of het verhoogde risico ervoor;”.

Art. 7. In artikel 3, eerste lid, van hetzelfde decreet worden tussen het woord “bevolkingsniveau” en de zinsnede “, om” de woorden “of het verhogen van de efficiëntie van het gezondheidsbeleid” ingevoegd.

Art. 8. Aan artikel 18, §2, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Een goedgekeurde Vlaamse gezondheidsdoelstelling blijft van kracht tot ze wordt herzien of opgeheven door het Vlaams Parlement.”.

Art. 9. In artikel 21, §1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 maart 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt het woord “duurtijd” vervangen door het woord “looptijd”;

2° het derde lid wordt opgeheven.

Art. 10. In artikel 23, §1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 maart 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt het woord “duurtijd” vervangen door het woord “looptijd”;

2° het derde lid wordt opgeheven.

Art. 11. In artikel 30, §4, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 maart 2009, worden in het tweede lid de woorden “en doet een beroep op” opgeheven.

Art. 12. In artikel 31, §2, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3° en 5° wordt het woord “gezondheidsonderzoek” vervangen door het woord “bevolkingsonderzoek”;

2° in punt 6° worden de woorden “gezondheidsonderzoek en het” opgeheven.

Art. 13. In artikel 64, 67, 68, tweede lid, en artikel 69 tot en met 71 van hetzelfde decreet worden tussen het woord “kunnen” en het woord “betrekking” de woorden “onder meer” ingevoegd.

Art. 14. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 juli 2008, 20 maart 2009 en 21 juni 2013, wordt het opschrift van titel VIII vervangen door wat volgt:

“Onderbouwing van het preventieve gezondheidsbeleid”.

Art. 15. Artikel 73 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 73. De initiatieven en maatregelen, vermeld in artikel 39 tot en met 72 en artikel 74, worden genomen op basis van wetenschappelijk onderbouwde gegevens en zijn gericht op het behalen van gezondheidswinst op Vlaams bevolkingsniveau

tegen maatschappelijk aanvaardbare kosten of op het verhogen van de efficiëntie van het gezondheidsbeleid.”.

Art. 16. In artikel 76, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 maart 2009, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° bevolkingsonderzoek als vermeld in artikel 31, §2, organiseren, uitvoeren of promoten, of meewerken aan het organiseren, uitvoeren of promoten van bevolkingsonderzoek, zonder dat voor het bevolkingsonderzoek in kwestie toestemming is verleend;”.

Afdeling 3. Eerstelijnsgezondheidszorg

Onderafdeling 1. Huisartsenkringen

Art. 17. Artikel 36quater van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, ingevoegd bij de wet van 30 december 2001, wordt opgeheven.

Onderafdeling 2. Impulseo

Art. 18. In het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders, gewijzigd bij de decreten van 18 juli 2008, 13 maart 2009, 20 maart 2009 en 21 juni 2013, wordt een hoofdstuk IIter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IIter. Ondersteuning van huisartsengeneeskunde”.

Art. 19. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk IIter, ingevoegd bij artikel 18, een artikel 6ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6ter. De Vlaamse Regering kan maatregelen nemen en financieren ter ondersteuning van de huisartsengeneeskunde, die tot doel hebben huisartsen aan te zetten een huisartsengeneeskundige activiteit uit te oefenen of te blijven uitoefenen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels daarvoor.”.

Art. 20. Artikel 36duodecies van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, ingevoegd bij de wet van 24 juli 2008, wordt opgeheven.

Onderafdeling 3. Geïntegreerde diensten voor thuisverzorging

Art. 21. Aan artikel 2 van het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders, gewijzigd bij de decreten van 13 maart 2009 en 21 juni 2013, wordt een punt 20° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“20° geïntegreerde dienst voor thuisverzorging: een door de Vlaamse Regering erkend samenwerkingsverband, dat gericht is op de versterking van het geheel van de patiëntenzorg, onder meer via praktische organisatie en ondersteuning van verstrekkingen in het kader van de thuisverzorging, waarbij de tussenkomst van beroepsbeoefenaars van verschillende disciplines vereist is.”.

Art. 22. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 juli 2008, 13 maart 2009, 20 maart 2009 en 21 juni 2013, wordt een hoofdstuk IVbis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IVbis. Geïntegreerde diensten voor thuisverzorging”.

Art. 23. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk IVbis, ingevoegd bij artikel 22, een artikel 13bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 13bis. De Vlaamse Regering erkent en subsidieert geïntegreerde diensten voor thuisverzorging. De Vlaamse Regering bepaalt hun werkgebied en stemt dat af op het werkgebied van de samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg. De Vlaamse Regering bepaalt de erkenningsvoorwaarden en de regels voor de duur, de schorsing en de intrekking van de erkenning.

De Vlaamse Regering bepaalt de opdrachten en taken van de geïntegreerde diensten voor thuisverzorging. De Vlaamse Regering bepaalt de subsidie en de subsidievoorwaarden.

Geïntegreerde diensten voor thuisverzorging hebben de vorm van een privaatrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is haar leden een vermogensvoordeel te bezorgen.”.

Art. 24. In artikel 16, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 juni 2013, wordt tussen het woord “De” en het woord “samenwerkingsverbanden” de zinsnede “geïntegreerde diensten voor thuisverzorging,” ingevoegd.

Art. 25. In artikel 17, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 juni 2013, wordt tussen de zinsnede “bedoeld in artikel 16,” en het woord “samenwerkingsverbanden” de zinsnede “geïntegreerde diensten voor thuisverzorging,” ingevoegd.

Art. 26. In artikel 18 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 juni 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt tussen het woord “Alle” en het woord “samenwerkingsverbanden” de zinsnede “geïntegreerde diensten voor thuisverzorging,” ingevoegd;

2° in paragraaf 2, eerste lid, wordt tussen de zinsnede “de in §1 bedoelde” en het woord “samenwerkingsverbanden” de zinsnede “geïntegreerde diensten voor thuisverzorging,” ingevoegd;

3° in paragraaf 2, tweede lid, wordt tussen het woord “aan” en de woorden “het samenwerkingsverband” de zinsnede “de geïntegreerde dienst voor thuisverzorging,” ingevoegd.

Art. 27. In artikel 19 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 juni 2013, wordt tussen het woord “aan” en het woord “samenwerkingsverbanden” de zinsnede “geïntegreerde diensten voor thuisverzorging,” ingevoegd.

Art. 28. In artikel 20, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 juni 2013, wordt tussen het woord “alle” en het woord “samenwerkingsverbanden” de zinsnede “geïntegreerde diensten voor thuisverzorging,” ingevoegd.

Art. 29. In artikel 21, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 juni 2013, wordt tussen het woord “van” en de woorden “een samenwerkingsverband” de zinsnede “een geïntegreerde dienst voor thuisverzorging,” ingevoegd.

Art. 30. In artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 juni 2013, wordt tussen het woord "van" en de woorden "een samenwerkingsverband" de zinsnede "een geïntegreerde dienst voor thuisverzorging," ingevoegd.

Art. 31. In artikel 24, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 juni 2013, wordt tussen het woord "tot" en de woorden "de samenwerkingsverbanden" de zinsnede "de geïntegreerde diensten voor thuisverzorging," ingevoegd.

Art. 32. In artikel 170, §1, eerste lid, van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen wordt de zinsnede "geïntegreerde diensten voor thuisverzorging," opgeheven.

Art. 33. Artikel 36terdecies van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, ingevoegd bij de wet van 22 december 2008 en gewijzigd bij de wet van 10 december 2009, wordt opgeheven.

Afdeling 4. Erkenning van gezondheidszorgberoepen

Onderafdeling 1. Bezwaar inzake de erkenning van gezondheidszorgberoepen

Art. 34. In artikel 12 van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers, gewijzigd bij de decreten van 20 april 2012 en 29 juni 2012, wordt tussen het tweede en het derde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De commissie heeft daarnaast ook als opdracht aan de Vlaamse minister, bevoegd voor het gezondheidsbeleid, advies uit te brengen over het bezwaar tegen een voornemen van beslissing over:

1° de erkenning van arts-specialisten en huisartsen;

2° de erkenning van de beoefenaars van de tandheelkunde, houders van een bijzondere beroepstitel."

Onderafdeling 2. Wijziging van de wet betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, gecoördineerd op 10 mei 2015

Art. 35. Aan artikel 43, §2, van de wet betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, gecoördineerd op 10 mei 2015, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De erkenning als kinesitherapeut wordt van rechtswege toegekend aan de houder van een in het tweede lid bedoeld diploma, op voorwaarde dat de houder ook voldoet aan de voorwaarden die zijn vastgesteld overeenkomstig het eerste lid."

Onderafdeling 3. Opheffing van het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen

Art. 36. Het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 8 augustus 1984, 13 maart 1985, 12 augustus 1985, 13 juni 1986, 16 maart 1999, 26 mei 1999 en 10 februari 2008, de wet van 10 december 2008, het koninklijk besluit van 17 juli 2009, de wet van 23 december 2009 en de koninklijke besluiten van 28 juni 2011, 24 oktober 2013, 19 april

2014, 17 juli 2015 en 29 februari 2016, wordt opgeheven, met uitzondering van hoofdstuk IV ervan.

Afdeling 5. Overlegplatforms geestelijke gezondheidszorg

Art. 37. De Vlaamse Regering kan regels van programmatie, erkenning en financiering bepalen voor samenwerkingsverbanden van organisaties en voorzieningen, actief in de geestelijke gezondheidszorg, die gericht zijn op het vormen van een overlegplatform.

Art. 38. Aan artikel 10 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de Vlaamse Gemeenschap is het eerste lid niet van toepassing, wat betreft de samenwerkingsverbanden van psychiatrische instellingen en diensten.”.

Afdeling 6. Ouderenzorg

Onderafdeling 1. Prijsbeleid in de residentiële ouderenzorg

Art. 39. Aan artikel 2, §4, van de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen, ingevoegd bij de wet van 23 december 1969 en gewijzigd bij de wetten van 30 juli 1971 en 17 juli 1975, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het vierde lid is niet van toepassing voor de Vlaamse Gemeenschap bij de vaststelling van de maximumprijzen of de perken voor ouderenvoorzieningen, vermeld in artikel 2, 21°, van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009.”.

Onderafdeling 2. Wijzigingen van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009

Art. 40. Aan artikel 2 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 worden een punt 29° en een punt 30° toegevoegd, die luiden als volgt:

29° gezondheidsbeleid: het beleid met betrekking tot het geheel van aangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, I, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is;

30° welzijnsbeleid: het beleid inzake de bijstand aan personen met betrekking tot het geheel van aangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is, met uitzondering van het beleid inzake onthaal en integratie van inwijkelingen.”.

Art. 41. In hoofdstuk IV, afdeling I, onderafdeling I, van hetzelfde decreet wordt een artikel 49/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 49/1. De Vlaamse Regering kan, op vraag van de initiatiefnemer, de erkenning van een thuiszorgvoorziening of een ouderenvoorziening geheel of gedeeltelijk omzetten in de erkenning of vergunning van een andere zorgvorm in het kader van het gezondheids- of welzijnsbeleid. De Vlaamse Regering stelt de procedure voor de omzetting vast en bepaalt de voorwaarden waaronder die plaatsvindt.”.

Art. 42. In hoofdstuk IV, afdeling II, van hetzelfde decreet wordt een artikel 59/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 59/1. De Vlaamse Regering kan, op vraag van de initiatiefnemer, de voorafgaande vergunning van een thuiszorgvoorziening of een ouderenvoorziening geheel of gedeeltelijk omzetten in de erkenning of vergunning van een andere zorgvorm in het kader van het gezondheids- of welzijnsbeleid. De Vlaamse Regering stelt de procedure voor de omzetting vast en bepaalt de voorwaarden waaronder die plaatsvindt.”

Art. 43. Aan artikel 62 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid kunnen subsidies voor animatie, vermeld in artikel 38, 5°, worden toegekend aan erkende woonzorgcentra en erkende centra voor kortverblijf, ongeacht de rechtsvorm van de initiatiefnemer.”

Hoofdstuk 3. Vervanging van de term “vereniging zonder winstoogmerk” in meerdere sectorale decreten

Art. 44. In artikel 3, §3, eerste streepje, van het decreet van 26 juni 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk wordt de zinsnede “vereniging zonder winstoogmerk, overeenkomstig de wet van 27 juni 1921” vervangen door de woorden “privaatrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is haar leden een vermogensvoordeel te bezorgen”.

Art. 45. In artikel 20, §1, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg worden in punt 1° en 9° de woorden “vereniging zonder winstoogmerk” vervangen door de woorden “privaatrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is haar leden een vermogensvoordeel te bezorgen”.

Art. 46. In artikel 7 van het decreet van 6 juli 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014, worden in paragraaf 1, 3 en 4 de woorden “vereniging zonder winstoogmerk” vervangen door de zinsnede “privaatrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is haar leden een vermogensvoordeel te bezorgen”.

Art. 47. In artikel 8, eerste lid, van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding, gewijzigd bij het decreet van 18 juli 2008, wordt in punt 1° de zinsnede “vereniging zonder winstoogmerk, overeenkomstig de wet van 27 juni 1921” vervangen door de woorden “privaatrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is haar leden een vermogensvoordeel te bezorgen”.

Art. 48. In artikel 8, §4, van het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerste lijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders, gewijzigd bij het decreet van 21 juni 2013, worden de woorden “vereniging zonder winstoogmerk” vervangen door de woorden “privaatrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is haar leden een vermogensvoordeel te bezorgen”.

Art. 49. In artikel 15bis, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 juni 2013, worden de woorden “vereniging zonder winstoogmerk” vervangen door de woorden “privaatrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is haar leden een vermogensvoordeel te bezorgen”.

Art. 50. In artikel 7, tweede lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, ingevoegd bij het decreet van 20 december 2013, worden de woorden "vennootschappen met sociaal oogmerk en verenigingen zonder winstoogmerk" vervangen door de woorden "privaatrechtelijke verenigingen met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is hun leden een vermogensvoordeel te bezorgen, of vennootschappen met rechtspersoonlijkheid en met een sociaal oogmerk".

Art. 51. In artikel 16 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 februari 2014, worden in punt 6° de woorden "een vereniging zonder winstoogmerk" vervangen door de woorden "een privaatrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is haar leden een vermogensvoordeel te bezorgen".

Art. 52. In artikel 50 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009, gewijzigd bij het decreet van 21 juni 2013, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° een privaatrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is haar leden een vermogensvoordeel te bezorgen;"

Art. 53. In artikel 16, §2, van het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen worden in punt 1° de woorden "vereniging zonder winstoogmerk" vervangen door de zinsnede "privaatrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is haar leden een vermogensvoordeel te bezorgen,".

Art. 54. In artikel 22, §1, van hetzelfde decreet worden in punt 1° de woorden "vereniging zonder winstoogmerk" vervangen door de woorden "privaatrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is haar leden een vermogensvoordeel te bezorgen".

Art. 55. In artikel 2 van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van de preventieve gezinsondersteuning wordt punt 11° opgeheven.

Art. 56. In artikel 14, §1, van hetzelfde decreet wordt in punt 3° het woord "vzw" vervangen door de woorden "privaatrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid waarvoor het bij wet verboden is haar leden een vermogensvoordeel te bezorgen".

Hoofdstuk 4. Netwerk voor de gegevensdeling tussen de actoren in de zorg

Art. 57. In artikel 32 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de organisatie van het netwerk voor de gegevensdeling tussen de actoren in de zorg worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"Het Agentschap wordt bestuurd door een raad van bestuur, samengesteld uit:
1° vierentwintig leden met aantoonbare deskundigheid, met inbegrip van een voorzitter en een ondervoorzitter, van wie:
a) vijf vertegenwoordigers van voorzieningen;
b) vier vertegenwoordigers van zorggebruikers;
c) vier vertegenwoordigers van zorgverleners en hulpverleners die bij een voorziening werken, onder wie minstens één vertegenwoordiger van de artsen;

- d) vier vertegenwoordigers van zorgverleners en hulpverleners die niet in een voorziening werken, onder wie minstens twee vertegenwoordigers van de artsen;
  - e) twee vertegenwoordigers van de sociale partners;
  - f) vijf vertegenwoordigers van de ziekenfondsen en de zorgkassen;
- 2° vier onafhankelijke bestuurders met aantoonbare deskundigheid.”;

2° een vierde lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Op de raad van bestuur zijn de bepalingen van het decreet van 22 november 2013 betreffende deugdelijk bestuur in de Vlaamse publieke sector van toepassing, met uitzondering van artikel 4 van dat decreet.”.

Hoofdstuk 5. Bijzondere jeugdbijstand

Afdeling 1. Wijzigingen van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand

Art. 58. Aan artikel 2 van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand, gewijzigd bij de decreten van 29 juni 2012 en 12 juli 2013, wordt een punt 22° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“22° Vlaamse detentiecentra: voorzieningen als vermeld in artikel 47/1 die bestemd zijn voor de opvang van personen als vermeld in artikel 606 van het Wetboek van Strafvordering.”.

Art. 59. Artikel 5/1 van het hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 juni 2013, wordt opgeheven.

Art. 60. In hetzelfde decreet wordt het opschrift van hoofdstuk V, afdeling I, vervangen door wat volgt:

“Gemeenschapsinstellingen en Vlaamse detentiecentra”.

Art. 61. Aan hoofdstuk V, afdeling I, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 juli 2013, wordt een artikel 47/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 47/1. De Vlaamse Regering richt Vlaamse detentiecentra op. De Vlaamse Regering bepaalt de maximumcapaciteit van elk Vlaams detentiecentrum.

De Vlaamse detentiecentra zijn, tot ze hun maximumcapaciteit bereikt hebben, belast met de tenlasteneming van personen tot maximaal de leeftijd van drieëntwintig jaar tegen wie een uithandengeving is uitgesproken of die veroordeeld zijn tot een gevangenisstraf na een uithandengeving die uitgesproken is door de jeugdrechtbank met toepassing van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.”.

Art. 62. Artikel 48, §3, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De voorzieningen kunnen voor een onbepaalde duur erkend worden. De projecten kunnen worden erkend voor een hernieuwbare erkenningstermijn van maximaal vijf jaar.”.

Art. 63. In artikel 49, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 juli 2013, worden de woorden “de leidend jeugdrechter in de jeugdrechtbank en van de toegangspoort” vervangen door de zinsnede “het Intersectoraal

Regionaal Overleg Jeugdhulp, vermeld in artikel 65 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp,”.

Art. 64. Artikel 51 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 51. De Vlaamse Regering laat de voorzieningen, vermeld in artikel 48, §1, en de organisaties, vermeld in artikel 52/1, inspecteren door personeelsleden van Zorginspectie van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, vermeld in artikel 3, §2, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 betreffende het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, betreffende de inwerkingtreding van regelgeving tot oprichting van agentschappen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en betreffende de wijziging van regelgeving met betrekking tot dat beleidsdomein.”.

Art. 65. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 29 juni 2012, 21 juni 2013 en 12 juli 2013, wordt een artikel 70/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 70/1. De voorzieningen, vermeld in artikel 48, §1, die erkend zijn op 1 januari 2017, worden van rechtswege geacht voor een onbepaalde duur erkend te zijn.”.

Afdeling 2. Wijzigingen van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade

Art. 66. In artikel 37 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, gewijzigd bij de wetten van 2 februari 1994, 13 juni 2006 en 27 december 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden punt 5°, 6° en 9° tot en met 11° opgeheven;

2° in paragraaf 3, tweede lid, worden in punt 2° de woorden “drieëntwintig jaar” vervangen door de woorden “twintig jaar” en worden de woorden “zestien jaar” vervangen door de woorden “zeventien jaar”;

3° in paragraaf 3 wordt het derde lid opgeheven.

Art. 67. Artikel 57bis, §4, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 13 juni 2006, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 6. Integrale jeugdhulp

Afdeling 1. Wijzigingen van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp

Art. 68. In artikel 2, §1, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp, gewijzigd bij het decreet van 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° wordt de datum “7 mei 2004” vervangen door de datum “12 juli 2013”;

2° punt 2° wordt vervangen door wat volgt:

“2° jeugdhulp: het geheel van de jeugdhulpverlening, alsook de indicatiestelling en de jeugdhulpregie die worden verricht door en voor de toe-

gangspoort, en de opdrachten die worden uitgevoerd door de gemandateerde voorzieningen, vermeld in artikel 2, §1, 17°, van het decreet integrale jeugdhulp;”;

3° in punt 3° wordt de zinsnede “artikel 2, §1, 4°” vervangen door de zinsnede “artikel 2, §1, 30°”;

4° in punt 12° en 13° wordt de zinsnede “artikel 4” vervangen door de zinsnede “artikel 3”;

5° in punt 15° wordt de zinsnede “, dat zorgt voor de indicatiestelling en de toewijzing” opgeheven;

6° in punt 17° wordt de zinsnede “artikel 4, §1” vervangen door de zinsnede “artikel 3, §1” en wordt de zinsnede “artikel 4, §2” vervangen door de zinsnede “artikel 3, §2”;

7° in punt 18° wordt de zinsnede “decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp” vervangen door de woorden “decreet integrale jeugdhulp”.

Afdeling 2. Wijzigingen van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp

Art. 69. In artikel 2, §1, van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp wordt punt 1° opgeheven.

Art. 70. In artikel 45, eerste lid, van hetzelfde decreet worden in punt 1° de woorden “op de Adviesraad en” opgeheven.

Art. 71. In artikel 47, 2°, c), van hetzelfde decreet worden de woorden “omdat de noodzakelijke instemmingen niet werkelijk zijn verkregen” opgeheven.

Art. 72. In artikel 55 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De jeugdrechter laat een vraag tot niet rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpverlening inschrijven op de intersectorale registratielijst voor hij het volgende beveelt:

1° een of meer van de maatregelen, vermeld in artikel 48 en 53;

2° een of meer van de maatregelen, vermeld in artikel 10 van de ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 29 april 2004 inzake hulpverlening aan jongeren;

3° een van de maatregelen, vermeld in artikel 37, §2, eerste lid, 7°, en artikel 37, §2ter, 7°, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.”.

Art. 73. In artikel 67 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Voor de dossiers, vermeld in artikel 26, §1, eerste lid, 6°, kan het team Jeugdhulpregie of het hoofd van het agentschap Jongerenwelzijn subsidies toekennen voor een aanvullend geïndividualiseerd hulpaanbod aan de minderjarige volgens de regels die de Vlaamse Regering bepaalt. Die subsidies kunnen, volgens de regels die de Vlaamse Regering bepaalt, ook worden toegekend aan een of meer organisaties met het kwaliteitslabel “intersectoraal zorgnetwerk”, die worden aangewezen na een oproep en die meerdere minderjarigen kunnen begeleiden.”.

Art. 74. In artikel 75, tweede lid, van hetzelfde decreet worden in punt 2° tussen het woord "jeugdhulpverlening" en het woord "die" de woorden "die verleend wordt of" ingevoegd.

Art. 75. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een artikel 75/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 75/1. Behalve in de gevallen die bij of krachtens dit decreet zijn bepaald, is elke vorm van gegevensoverdracht verboden tussen enerzijds de jeugdhulp-aanbieders die geen gemandateerde voorziening zijn, en anderzijds de magistraten, belast met jeugdzaken en de sociale diensten.

Het verbod, vermeld in het eerste lid, geldt niet als de betrokken minderjarige, die minstens twaalf jaar is of, als hij jonger is, tot een redelijke beoordeling van zijn belangen in staat is, en zijn ouders of opvoedingsverantwoordelijken op een geïnformeerde en schriftelijke wijze instemmen met de overdracht van gegevens.

Het verbod geldt evenmin voor de basisgegevens met betrekking tot:

- 1° de identificatie van de betrokken partijen;
- 2° het feit of er jeugdhulpverlening ten aanzien van de minderjarige en, in voorkomend geval, aan zijn ouders of opvoedingsverantwoordelijken is aangevat, wordt voortgezet of is beëindigd.

De gegevensuitwisseling, vermeld in het tweede lid, kan alleen plaatsvinden na een schriftelijke vraag van magistraten, belast met jeugdzaken, of van de sociale diensten met het oog op het bieden van de gepaste jeugdhulpverlening aan de minderjarige, aan zijn ouders of opvoedingsverantwoordelijken."

Hoofdstuk 7. Pleegzorg

Afdeling 1. Wijzigingen van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg

Art. 76. In artikel 12 van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de zinsnede ", en de duur van de vergunning" wordt opgeheven;
- 2° de volgende zin wordt toegevoegd:

"De vergunning kan worden verleend voor een onbepaalde duur."

Art. 77. In hetzelfde decreet wordt een artikel 52/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 52/1. De diensten voor pleegzorg die vergund zijn op 1 januari 2017, worden van rechtswege geacht voor een onbepaalde duur vergund te zijn."

Afdeling 2. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap "Zorg en Gezondheid"

Art. 78. In artikel 3, eerste lid, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap "Zorg en Gezondheid", gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2012 en het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005, wordt de zinsnede ", met uitzondering van diensten voor pleegzorg als bedoeld in artikel 7 van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg" opgeheven.

Hoofdstuk 8. Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers

Art. 79. In artikel 2 van het decreet van 7 december 2007 houdende oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers wordt in punt 2°, 3° en 5° de zinsnede "artikel 5, §1, I en II," vervangen door de zinsnede "artikel 5, §1, I tot en met IV,".

Hoofdstuk 9. Kinderopvang van baby's en peuters

Afdeling 1. Wijzigingen van het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters

Art. 80. In artikel 2, tweede lid, van het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° jeugdhulpverlening als vermeld in artikel 2, §1, 30°, van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp;"

Art. 81. In artikel 4, zesde lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede ", de wijziging" wordt vervangen door de woorden "en de wijziging";

2° de zinsnede ", de schorsing en de opheffing" wordt opgeheven.

Art. 82. In artikel 6 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, 4°, wordt een punt c) toegevoegd, dat luidt als volgt:

"c) de persoon die in afwezigheid van de verantwoordelijke de taak van de verantwoordelijke als aanspreekpersoon overneemt, zoals zijn actieve kennis van de Nederlandse taal;"

2° in paragraaf 4 worden het eerste en tweede lid vervangen door wat volgt:

"De organisator beschikt voor zichzelf, voor de verantwoordelijke, voor de kinderbegeleider en voor elke andere meerderjarige persoon die in de kinderopvanglocatie regelmatig direct contact heeft met de opgevangen kinderen, over een uittreksel uit het strafregister als bedoeld in artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, of over een gelijkwaardig document voor wie niet in België gedomicilieerd is, waaruit onberispelijk gedrag in de omgang met kinderen blijkt. Als de organisator een rechtspersoon is, beschikt de organisator over een uittreksel uit het centraal strafregister op naam van de rechtspersoon.

De organisator beschikt voor iedereen die in de kinderopvanglocatie regelmatig direct contact heeft met de opgevangen kinderen, over een attest van medische geschiktheid."

Art. 83. In artikel 8, §3, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn ermee belasten om in individuele gevallen te beslissen over een vermindering van de prijs van de kinderopvang voor de gezinnen. Voor gezinnen die een beroep doen op een organisator, gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, die moet worden geacht wegens zijn organisatie uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, en voor wie het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn geen beslissing neemt, kan de Vlaamse Regering de organisator ermee belasten om in individuele gevallen te beslissen over een vermindering van de prijs van de kinderopvang voor de gezinnen. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels, meer bepaald in welke gevallen het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn of de organisator, in geval een beroep gedaan wordt op een organisator, gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, een beslissing kan nemen en waarover.”;

2° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Kind en Gezin kan maatregelen nemen ten aanzien van de gezinnen die niet de correcte gegevens verstrekken, nodig voor de berekening van de prijs van de kinderopvang, of die een wijziging van die gegevens niet meedelen. Die maatregelen bestaan uit de bepaling van het juiste inkomenstarief voor de toekomst en uit het bepalen van een schadevergoeding ten laste van de contracthouder voor het verleden. De Vlaamse Regering bepaalt daarvoor de nadere regels, meer bepaald hoe dit juiste inkomenstarief gefactureerd zal worden ten aanzien van de contracthouder en hoeveel de schadevergoeding bedraagt. Kind en Gezin kan beslissen af te zien van deze schadevergoeding in geval van overmacht, goede trouw of indien sprake van behartenswaardige gevallen.”.

Art. 84. Aan artikel 12 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor de aanvraag, de toekenning en de wijziging van de subsidie, inclusief de mogelijkheid om bezwaar aan te tekenen.”.

Art. 85. In artikel 13, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de registratie van de vragen naar kinderopvang en van de voorkeur van gezinnen voor kinderopvangplaatsen coördineren, zodat een gezin maar één vraag hoeft te stellen over beschikbare opvangplaatsen;”.

Art. 86. In artikel 18, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt tussen de zinsnede “niet naleeft,” en de woorden “wordt de organisator” de zinsnede “of het door of krachtens dit decreet geregelde toezicht verhindert,” ingevoegd en worden tussen de woorden “de niet-nageleefde bepalingen” en de woorden “en kan” de woorden “of aan de vereisten betreffende het toezicht” ingevoegd.

Art. 87. In artikel 20 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Kind en Gezin kan de subsidie verminderen, schorsen of stopzetten als de organisator:

1° de bepalingen, vermeld in dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, niet naleeft;

2° het door of krachtens dit decreet geregelde toezicht verhindert.

Kind en Gezin beslist tot terugvordering van de subsidie overeenkomstig artikel 57 van het Rekendecreet, artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, en artikel 18 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2013 betreffende de algemene regels inzake subsidiëring.”.

Art. 88. In artikel 21 van hetzelfde decreet worden het tweede en het derde lid vervangen door wat volgt:

“Als de uitoefening van de kinderopvang opgeschort moet worden of als een kinderopvanglocatie moet sluiten, licht Kind en Gezin zo spoedig mogelijk de burgemeester van de gemeente van de kinderopvanglocatie daarover in.

De burgemeester gaat na of de opschorting of het sluitingsbevel wordt nageleefd. Als dat niet het geval is, gaat de burgemeester over tot sluiting van de kinderopvanglocatie. Die maatregel wordt op kosten en op risico van de organisator uitgevoerd. De burgemeester informeert Kind en Gezin over zijn vaststellingen.”.

Afdeling 2. Wijziging van het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen

Art. 89. In artikel 2 van het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen, gewijzigd bij de decreten van 20 april 2012 en 29 juni 2012, worden in punt 1° de woorden “en centra voor leerlingenbegeleiding” vervangen door de zinsnede “, van centra voor leerlingenbegeleiding en van vergunde of erkende kinderopvanglocaties van organisatoren met niet meer dan achttien vergunde of erkende kinderopvangplaatsen”.

Hoofdstuk 10. Kind en Gezin

Art. 90. Aan artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, gewijzigd bij de decreten van 20 april 2012 en 29 november 2013, wordt een punt 6° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“6° gezinsbijslagen: alle verstrekkingen en uitkeringen als tegemoetkoming van de gezinslasten, met uitzondering van voorschotten op onderhoudsbijdragen.”.

Art. 91. In artikel 5 van hetzelfde decreet worden de woorden “en de organisatie van de preventieve kinderopvang” vervangen door de zinsnede “, de organisatie van de preventieve kinderopvang en de gezinsbijslagen”.

Art. 92. In artikel 10 van hetzelfde decreet wordt tussen het vierde en het vijfde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“In het kader van zijn missie, vermeld in artikel 4, §1, kan het agentschap de persoonsgegevens verwerken van alle pasgeboren kinderen en hun ouders die noodzakelijk zijn om de taken inzake preventieve gezinsondersteuning, vermeld in artikel 7, uit te voeren. De concrete gegevensstromen die hiertoe noodzakelijk zijn, dienen vooraf te worden gemachtigd door het bevoegde sectoraal comité of een andere instantie of toezichthouder met een machtigingsbevoegdheid in het kader van de toepassing van de regelgeving tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.”.

Hoofdstuk 11. Personen met een handicap

Art. 93. Aan artikel 6, 1°, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, gewijzigd bij het decreet van 21 december 2007, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De aan het agentschap toebedeelde winstverdeling van de Nationale Loterij kan ook voor andere doeleinden dan voor de aanvullende financiering van infrastructuurprojecten worden aangewend;”.

Art. 94. In artikel 13, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt tussen het woord “handicap” en het woord “kunnen” de zinsnede “die voldoen aan de voorwaarden van artikel 20 en 21, derde en vijfde lid,” ingevoegd.

Art. 95. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 2 juni 2006, 22 december 2006, 21 december 2007, 20 maart 2009, 29 juni 2012, 21 juni 2013, 12 juli 2013, 20 december 2013, 14 februari 2014 en 25 april 2014, wordt een hoofdstuk IV/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IV/1. Tenlasteneming van het persoonlijkeassistentiebudget in het kader van niet rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpverlening”.

Art. 96. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk IV/1, ingevoegd bij artikel 95, een artikel 19/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 19/2. Het agentschap kan, binnen zijn begroting en tot een maximaal bedrag, de kosten van de ondersteuning, gedragen door de persoon met een handicap, ten laste nemen bij wijze van een persoonlijke-assistentiebudget voor minderjarige personen met een handicap en voor meerderjarige personen met een handicap die vragen om een voortzetting van jeugdhulpverlening als vermeld in artikel 18, §3, van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp.”.

Art. 97. In hetzelfde decreet wordt in hetzelfde hoofdstuk IV/1 een artikel 19/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 19/3. De budgethouder neemt zelf de verantwoordelijkheid op zich voor de organisatie van de persoonlijke assistentie en de ondersteuning.

De kosten, vermeld in artikel 19/2, moeten bewezen worden, behoudens uitzonderingen met betrekking tot sommige kostencategorieën met een beperkte omvang die de Vlaamse Regering bepaalt.

De budgethouder ontvangt in de loop van het jaar voorschotten tot een bedrag dat het maximumbedrag, vermeld in artikel 19/2, niet mag overschrijden.

De ten laste genomen kosten en de uitbetaalde voorschotten worden jaarlijks verrekend.”.

Art. 98. In hetzelfde decreet wordt in hetzelfde hoofdstuk IV/1 een artikel 19/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 19/4. De Vlaamse Regering bepaalt:

- 1° de nadere regels voor de overeenkomst met de persoonlijke assistent;
- 2° het maximumbedrag en de voorwaarden voor het toekennen van de budgetten;
- 3° de nadere regels voor de bewijsvoering van de kosten;
- 4° de nadere regels voor de toekenning van voorschotten;
- 5° de nadere regels voor de jaarlijkse verrekening van de kosten.”.

Art. 99. In artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“Een meerderjarige persoon met een handicap die een aanvraag tot ondersteuning indient, moet werkelijk en wettig in België verblijven. Hij moet bovendien het bewijs voorleggen van een ononderbroken verblijf van vijf jaar, dan wel een niet-aaneengesloten verblijf van tien jaar in België. Voor verlengd minderjarigen en onbekwaamverklaarden moet de wettelijke vertegenwoordiger voldoen aan de voorwaarde van voorafgaand verblijf.”;

2° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

“Om ondersteuning te kunnen krijgen, heeft de persoon met een handicap of met een vermoeden van handicap hetzij zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied, hetzij zijn woonplaats in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. In dat laatste geval wendt hij zich tot een voorziening in het Nederlandse taalgebied of tot een voorziening in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die, wegens de organisatie ervan, geacht wordt uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.”;

3° tussen het derde lid en het vierde lid wordt een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan de inhoud van het begrip ‘woonplaats’ nader bepalen.”.

Hoofdstuk 12. Infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

Afdeling 1. Wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

Art. 100. Aan artikel 6, §2, van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, vervangen bij het decreet van 3 juli 2015, worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“Bij het verlenen van een investeringswaarborg als vermeld in het eerste lid mogen alternatieve leningen maximaal 50% uitmaken van het door het Fonds gewaarborgde bedrag per project.

In het tweede lid wordt verstaan onder:

- 1° alternatieve lening: aan de voorziening toegekende, niet-achtergestelde kredietopening en daaruit volgende opnames of lening, al dan niet gestructureerd middels een of meer tranches met een of meer schuldeisers, die hetzij (i) is vervat in verhandelbare effecten, hetzij (ii) op het einde van de contractuele looptijd van de lening of op het einde van de duur van de haar betreffende investe-

ringswaarborg een hoog percentage van openstaand kapitaal heeft op de lening of op een of meer van haar betreffende tranches die worden gedekt door de investeringswaarborg, hetzij (iii) een combinatie uitmaakt van (i) en (ii). Voor de berekening van dat percentage aan openstaand kapitaal worden de tranches uitgesloten die uitdrukkelijk uitgesloten zijn van het voordeel van de waarborg en contractueel achtergesteld zijn aan de gewaarborgde delen of tranches;

2° lening: de niet-achtergestelde leningen of andere niet-achtergestelde financieringsinstrumenten waarop de investeringswaarborg voor een project betrekking heeft.”.

Afdeling 2. Wijzigingen van het decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

Art. 101. In artikel 6 van het decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een punt 1°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“1°/1 het ten laste nemen, binnen de gespecificeerde machtigingen, vermeld in het begrotingsdecreet, van de financiering van de investeringen in de infrastructuur en de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen, vermeld in artikel 5, §1, I, eerste lid, 1°, a), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan, na advies van het raadgevend comité dat is opgericht bij het intern verzelfstandigd agentschap Zorg en Gezondheid, de regels bepalen voor het bedrag, de voorwaarden, de toekenning en de vereffening van de financiering van de investeringen in de infrastructuur en de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen, vermeld in artikel 5, §1, I, eerste lid, 1°, a), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.”.

Afdeling 3. Wijzigingen van gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen

Art. 102. Aan artikel 105 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gewijzigd bij de wet van 10 april 2014, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Voor de Vlaamse Gemeenschap is dit artikel niet van toepassing voor de vaststelling van het budget van financiële middelen, als die middelen betrekking hebben op de investeringskosten voor de infrastructuur en de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen, vermeld in artikel 5, §1, I, eerste lid, 1°, a), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.”.

Art. 103. Aan artikel 108 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 10 april 2014, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de Vlaamse Gemeenschap hoeft, in afwijking van het eerste lid, het advies van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen, afdeling Financiering, niet te worden ingewonnen voor er een beslissing wordt genomen over de vaststelling van

het budget, als de financiële middelen betrekking hebben op investeringskosten voor de infrastructuur en de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen, vermeld in artikel 5, §1, I, eerste lid, 1°, a), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. De beslissing hoeft ook niet aan de voormelde afdeling te worden meegedeeld.”

Art. 104. Aan artikel 109 van dezelfde wet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de Vlaamse Gemeenschap hoeft, in afwijking van het tweede lid, het advies van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen, afdeling Financiering, niet te worden ingewonnen als de toekenning van een bijzonder bedrag, vermeld in het eerste lid, betrekking heeft op investeringskosten voor de infrastructuur en de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen, vermeld in artikel 5, §1, I, eerste lid, 1°, a), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.”

Hoofdstuk 13. Subsidiëring van initiatieven die zich richten tot personen die betrokken zijn bij een misdrijf

Art. 105. De Vlaamse Regering kan binnen de beschikbare begrotingskredieten initiatieven subsidiëren die voorzien in een herstelgericht en constructief hulp- en dienstverleningsaanbod voor verdachten, in verdenking gestelde personen, beklaagden, veroordeelden of geïnterneerden, en voor slachtoffers van misdrijven, alsook voor hun onmiddellijke omgeving, dat niet wordt verstrekt ter uitvoering van een beslissing van een gerechtelijke of administratieve overheid. De Vlaamse Regering sluit daarvoor een overeenkomst met de initiatiefnemers en bepaalt de nadere regels voor de subsidiëring en de overeenkomst.

Art. 106. De Vlaamse Regering kan, in het kader van de opdrachten die de justitiehuizen of, in voorkomend geval, de andere diensten van de Vlaamse Gemeenschap die zulke opdrachten overnemen, uitoefenen, binnen de beschikbare begrotingskredieten initiatieven subsidiëren die voorzien in gespecialiseerde programma's of samenwerkingsverbanden voor verdachten, in verdenking gestelde personen, beklaagden, veroordeelden of geïnterneerden, ter uitvoering van een beslissing van een gerechtelijke of administratieve overheid, of die zulke programma's of samenwerkingsverbanden ondersteunen. De Vlaamse Regering sluit daarvoor een overeenkomst met de initiatiefnemers en bepaalt de nadere regels voor de subsidiëring en de overeenkomst.

Hoofdstuk 14. Toezicht op de naleving van de regelgeving betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Art. 107. De personeelsleden van de diensten van de Vlaamse overheid die door de Vlaamse Regering belast zijn met het toezicht op de naleving van de regelgeving in het kader van het gezondheids- en welzijnsbeleid, met uitzondering van het beleid inzake het medisch schooltoezicht en de medisch verantwoorde sportbeoefening, hebben het recht om voor de uitoefening van die toezichtsoopdracht inzage te vorderen van alle noodzakelijke documenten en informatiedragers, met inbegrip van documenten en informatiedragers die persoonsgegevens, waaronder gezondheidsgegevens, bevatten.

De inzage wordt in eerste instantie toegestaan voor anonieme gegevens, in de mate dat die beschikbaar en actueel zijn. Voor zover dat nodig is voor de uitoefening van de toezichtsoopdracht, kunnen de personeelsleden, vermeld in het eerste lid, inzage vorderen in persoonsgegevens, mits daarvoor ingeval het om gezondheidsgegevens gaat een principiële machtiging is verleend door het secto-

raal comité overeenkomstig artikel 42, §2, 3°, van de wet van 13 december 2006 houdende diverse bepalingen betreffende gezondheid.

In dit artikel wordt verstaan onder:

- 1° anonieme gegevens: gegevens die niet met een geïdentificeerd of identificeerbaar persoon in verband kunnen worden gebracht en derhalve geen persoonsgegevens zijn;
- 2° gezondheidsbeleid: het beleid met betrekking tot het geheel van aangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, I, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is;
- 3° welzijnsbeleid: het beleid inzake de bijstand aan personen met betrekking tot het geheel van aangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is, met uitzondering van het beleid inzake onthaal en integratie van inwijkelingen;
- 4° sectoraal comité: de afdeling Gezondheid van het Sectoraal Comité van de Sociale zekerheid en van de Gezondheid, opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer overeenkomstig artikel 37, §1, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid.

Hoofdstuk 15. Accreditatie van voorzieningen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Art. 108. §1. In dit artikel wordt verstaan onder:

- 1° accreditatie: een extern, onafhankelijk onderzoek met betrekking tot de continue kwaliteitsgarantie en -verbetering van de geleverde diensten in een voorziening, op verzoek van die voorziening en op basis van vooraf opgestelde standaarden, met als doel een geloofwaardige externe validatie van de zorgresultaten en interne kwaliteitsprocedures voor zorg van die voorziening;
- 2° accreditatie-instelling: een orgaan dat internationaal aanvaarde accreditaties kan verrichten. De Vlaamse Regering bepaalt wat onder een internationaal aanvaarde accreditatie wordt verstaan;
- 3° anonieme gegevens: gegevens die niet met een geïdentificeerd of identificeerbaar persoon in verband kunnen worden gebracht en derhalve geen persoonsgegevens zijn;
- 4° gezondheidsbeleid: het beleid met betrekking tot het geheel van aangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, I, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is;
- 5° sectoraal comité: de afdeling Gezondheid van het Sectoraal Comité van de Sociale zekerheid en van de Gezondheid, opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer overeenkomstig artikel 37, §1, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid;
- 6° voorziening: een verzorgingsinstelling of elke andere organisatie die in het kader van het gezondheids- of welzijnsbeleid, met uitzondering van het beleid inzake het medisch schooltoezicht en de medisch verantwoorde sportbeoefening, belast is met of belast wil zijn met de organisatie of uitvoering van zorg of die belast is met of belast wil zijn met de toekenning van rechten, met inbegrip van de ziekenfondsen en de zorgkassen;
- 7° welzijnsbeleid: het beleid inzake de bijstand aan personen met betrekking tot het geheel van aangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is, met uitzondering van het beleid inzake onthaal en integratie van inwijkelingen;
- 8° zorg: één activiteit of het geheel van activiteiten in het kader van het gezondheids- of welzijnsbeleid, met uitzondering van het beleid inzake het medisch schooltoezicht en de medisch verantwoorde sportbeoefening, waaronder hulp,

dienstverlening, ondersteuning, Vlaamse sociale bescherming en zorgverzekering;

9° zorggebruiker: de patiënt, met name de natuurlijke persoon aan wie gezondheidszorg wordt verstrekt, al dan niet op eigen verzoek, of elke andere natuurlijke persoon aan wie zorg wordt verleend, al dan niet op eigen verzoek.

§2. Met behoud van de toepassing van de regelgeving ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer en van de regelgeving betreffende het beroepsgeheim, kan het een accreditatie-instelling die in het raam van de accreditatie van een voorziening onderzoek voert, worden toegestaan om voor dat onderzoek in de gebouwen van de voorziening inzage te hebben in persoonsgegevens van zorggebruikers, met inbegrip van persoonsgegevens betreffende de gezondheid, en daarvan kopie te nemen, op voorwaarde dat dit voor dat onderzoek noodzakelijk is omdat inzage in anonieme gegevens niet volstaat en mits daarvoor ingeval het om gezondheidsgegevens gaat een principiële machtiging is verleend door het sectoraal comité overeenkomstig artikel 42, §2, 3°, van de wet van 13 december 2006 houdende diverse bepalingen betreffende gezondheid.

Hoofdstuk 16. Adoptie

Art. 109. In artikel 8, §3, van het decreet van 3 juli 2015 houdende regeling van de binnenlandse adoptie van kinderen en houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen wordt de zinsnede "artikel 1231.31 van het Gerechtelijk Wetboek" vervangen door de zinsnede "artikel 1231.3 van het Gerechtelijk Wetboek".

Art. 110. Aan artikel 14, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt een punt 6° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"6° het onderzoek voeren, vermeld in artikel 1231.10, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek."

Art. 111. In artikel 15, §2, van het decreet van 3 juli 2015 houdende regeling van de binnenlandse adoptie van kinderen en houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen wordt de zin "Tevens voorziet zij in een bezwaarprocedure." opgeheven.

Art. 112. In artikel 26, §2, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "het intern verzelfstandigd agentschap Zorginspectie, opgericht bij besluit van de Vlaamse Regering van 26 maart 2004" vervangen door de zinsnede "Zorginspectie van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, vermeld in artikel 3, §2, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 betreffende het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, betreffende de inwerkingtreding van regelgeving tot oprichting van agentschappen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en betreffende de wijziging van regelgeving met betrekking tot dat beleidsdomein".

Hoofdstuk 17. Hulp- en dienstverlening aan gedetineerden

Art. 113. Aan artikel 14 van het decreet van 8 maart 2013 betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de gegevensuitwisseling, vermeld in het tweede lid, gebruiken de beleidscoördinatoren, de personen die belast zijn met de trajectbegeleiding of de ondersteuning, en de actoren de volgende identificatiemiddelen:

- 1° het identificatienummer van het Rijksregister, als het om gegevens gaat die betrekking hebben op een natuurlijke persoon die in het Rijksregister opgenomen is;
- 2° het identificatienummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, vermeld in de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, als het om gegevens gaat die betrekking hebben op een natuurlijke persoon die niet in het Rijksregister opgenomen is.”.

Art. 114. In artikel 16 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan het eerste lid wordt de zinsnede “, met uitzondering voor de taken van trajectbegeleiding” toegevoegd;
- 2° in het tweede lid worden tussen de woorden “het” en “digitaal” de woorden “kader van de organisatie van het” ingevoegd;
- 3° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De personen die belast zijn met de beleidscoördinatie, de trajectbegeleiding of de ondersteuning, en de actoren zijn verantwoordelijk voor de inhoud die ze ter beschikking stellen via het digitale systeem en voor het zorgvuldige gebruik van de gegevens, al dan niet persoonsgegevens, die ze verkregen hebben via het digitale systeem.”.

Hoofdstuk 18. Geïntegreerde zorg voor chronisch zieken

Art. 115. De Vlaamse Regering kan projecten over de geïntegreerde zorg voor chronisch zieken toestaan.

De Vlaamse Regering kan, voor de projecten vermeld in het eerste lid, afwijkingen toestaan op de bepalingen over de erkenning en financiering die door haar werden uitgevaardigd in uitvoering van het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders en het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009.

Bij het toekennen van een afwijking moet in ieder geval de veiligheid en de kwaliteit van de zorg voldoende gewaarborgd blijven.

Er wordt verstaan onder project een specifiek initiatief met betrekking tot de geïntegreerde zorg voor chronisch zieken dat regiogebonden is en dat gekenmerkt wordt door een tijdelijk, vernieuwend en experimenteel karakter.

Hoofdstuk 19. Inwerkingtredingsbepaling

Art. 116. Artikel 4 tot en met 16, 62, 65, 76 en 77 treden in werking op 1 januari 2017.

Artikel 21 tot en met 33 treden in werking op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum en uiterlijk op 1 januari 2020.

Artikel 43 treedt in werking op 1 juli 2016.

Artikel 83, 1°, heeft uitwerking met ingang van 1 mei 2015.

Artikel 93, 101, 103 en 104 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2016.

De Vlaamse Regering bepaalt de datum waarop artikel 17 tot en met 20, 34 tot en met 38, 40 tot en met 42, 57, 78, 90, 91, 95 tot en met 98, 100 en 110 in werking treden.